75STE JAARGANG No. 9885 — DINSDAG 5 AUGUSTUS 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24?99

Gemeenschappelijke Verklaring van de N.V.P. en C.O.P.

Wegens plaatsgebrek waren wij nog niet in staat de gemeenschappelijke verklaring van de zijde van de N.V.P. en de C.O.P. te publiceren.

Wij laten deze nu hier volgen:

Ernstige ongerustheid omtrent de toekomst van de Nederlandse Antillen heeft belangrijke groeperingen van onze samenleving ertoe bewogen, al hunne constructieve krachten te verenigen teneinde door een gezamenlijke krachtsinspanning de ontstane dreigingen het hoofd te kunnen bieden.

De Statenverkiezingen 1958 zullen beslissend blijken te zijn voor de toekomst van ons land. Thans meer dan ooit tevoren zullen de kiezers zich moeten bezinnen op de grondslagen van ons staatsbestel, welke, naar in de afgelopen jaren is gebleken, op gevaarlijke wijze werden ondermijnd.

De fundamentele menselijke rechten en vrijheden werden door een reeks algemeen bekende gebeurtenissen aangetast.

De grondslagen, waarop het Statuut berust, en waardoor de drie leden van het Koninkrijk zich verenigd weten, werden miskend.

De goede verstandhouding met de andere Rijksdelen werd nodeloos in gevaar gebracht.

In de volksvertegenwoordiging werd bij herhaling de oppositie de mond gesnoerd.

Ernstige gevallen van wanbeleid zijn aan het licht gekomen.

De ernst van deze toestand inziende, hebben de Nationale Volkspartij en de Curaçaose Onafhankelijke Partij besloten, gemeenschappelijk aan de komende Statenverkiezingen deel te nemen, met het verenigd doel, de Nederlandse Antillen voor een verder afglijden te behoeden en tot een waardig deel van het Koninkrijk te verheffen.

Werkprogramma

De samenwerkende partijen stellen zich voor met kracht het volgende werkprogramma na te streven:

1. Versterking van de staatkundige, economische en culturele band met alle delen van het Koninkrijk, op de grondslagen gelegd door het Statuut.
2. Strikte naleving van het Statuut, naar letter en naar geest.
3. Wijziging van onderdelen van het Statuut slechts in nauw overleg met de overige Rijksdelen en uitsluitend met het doel het Statuut beter bruikbaar te maken tot het doel onder 1 genoemd.
4. Het in Koninkrijksverband medewerken aan het versterken van de vriendschapsbanden met het buitenland, in het bijzonder met de nabuurlanden.
5. Herstel van het vertrouwen in de overheid als integere instelling en eerbiediging van de vrijheidsrechten van de mens.
6. Reorganisatie van de overheidsinstellingen ter bereiking van efficiency.
7. Sanering van de begroting; herstel van het evenwicht tussen inkomsten en uitgaven.
8. Handhaving van de waardevastheid van de Nederlandse-Antilliaanse munt door voldoende gouddekking en reserves.
9. Verbreding van de volkswelvaart door verhoging van de arbeidsproductiviteit, waar nodig door scholing of herscholing en voorlichting van de werknemers.
10. Verhoging van inkomsten en verruiming van werkgelegenheid door bevordering van handel, scheepvaart, mijnbouw en vestiging van nieuwe industrieën, alsmede door aantrekking van toerisme en waar mogelijk door aanmoediging van landbouw, visserij en veeteelt.
11. Aanmoediging van de spaarzin der bevolking en stimulering van de bezitsvorming.
12. Oprichting van een sociale verzekeringsbank, ter beveiliging van de ouderdomsuitkering, en ter effectieve uitvoering van andere sociale voorzieningen.
13. Invoering van een verzekeringsstelsel voor ambtenaren, werklieden en arbeiders, tegen ziekten en ongevallen.
14. Verbetering van het onderwijs (o.a. door aanpak van het B.L.O., nijverheids- en ander technisch onderwijs) en bevordering van voortgezet en hoger onderwijs.
15. Incorporatie van de duurtetoeslag in de pensioenen, met herziening en aanpassing van deze laatste.
16. Herziening en modernisering van

(Vervolg naar pag. 6)

Zal erkenning van Rood China op topconferentie ter sprake komen?

Manchester Guardian: Westelijke mogendheden hebben geen politieke gedragslijn

Londen. — Het Liberale Engelse Blad „Manchester Guardian" verwijdt de wedstrijd mogendheden geen politiek gedragslijn te hebben, wanneer zij aan een topconferentie aanzitten.

Als zij niets opbouwends te zeggen hebben, zullen zij — naar het blad meent — als misdadigers in de beklaagdenbank lijken met Chroesjtsjef als aanklager. Het blad adviseert de westelijke mogendheden niet te pogen alles toe te schrijven aan niet-rechtstreekse Egyptische agressie, maar duidelijk te maken. dat zij de stabiliteit in het Midden-Oosten verzekerd wensen te zien. zich niet zullen verzetten tegen vrijwillige verkozen unies en hun troepen zo spoedig mogelijk willen terugtrekken. De westelijke mogendheden zouden dan moeten pogen van Chroesjtsjef de belofte los te krijgen. dat hij geen Russische troepen naar het Midden-Oosten zal zenden, zal medewerken tot beperking van de wapenleveranties aan het Midden-Oosten en zich mede garant te stellen voor Israëls grenzen.

Het conservatieve blad „Daily Telegraph" acht het wenselijk, dat de Amerikanen, de Libanezen en Hammarskjoeld de omstandigheden scheppen, waarin de eerste fase van een Amerikaanse ontruiming van Libanon zich kan voltrekken voor het begin van de topconferentie.

Maar de aanwezigheid van Britse troepen in Jordanië acht het blad een kwestie, die niet zo maar een-twee-drie kan worden opgelost.

De Poolse pers liet vandaag doorschemeren, dat Chroesjtsjef in zijn antwoord aan het westen niet zal eisen, dat communistisch China aan een topconferentie deelneemt, maar wellicht uitdrukkelijk de kwestie van de erkenning van China en zijn toelating tot de gelederen der grote mogendheden te berde zal brengen.

Zo schrijft de „Trybuna Ludu", het Poolse communistische partij-orgaan, dat „een van de belangrijkste aspekten van de bijeenkomst te Peking tussen Chroesjtsjef en Mao Tse-Toeng is, dat de Sovjet-Unie op een topconferentie het woord zal voeren uit eigen naam, uit naam van alle Europese volksdemocratieën en uit die van China.

Deze bijeenkomst, aldus het blad, heeft de gehele wereld eraan herinnerd, dat de kwestie van de erkenning van China een dringende aangelegenheid is, daar China ... de dag aan belangrijkheid wint en dat niet alleen ... stukken van het Aziatische vasteland.

Verder verklaarde de Iraakse minister van buitenlandse zaken, Abdoel Djabbar Djomard, in een vraaggesprek met een correspondent van een niet-officieel Pools persbureau.

„Het is onze wens, dat na een eventuele bijeenkomst van de veiligheidsraad met deelneming van de regeringsleiders, het nabije Oosten wordt uitgesloten van alle pacten."

Dat is de enige weg, die naar de vrede in het nabije Oosten leidt. Wij zouden slechts deel kunnen uitmaken van een pact, dat alle volkeren van de wereld zou omvatten. Ik ben van mening, dat ons neutralisme grote diensten zou kunnen bewijzen aan de zaak van de wereld, aldus de minister.

Demonstraties tegen de Gaulle's plannen

Clermont Ferrand. — Verscheidene honderden mensen hebben te Clermont Ferrand gedemonstreerd tegen de plannen van premier De Gaulle om in oktober een volksstemming over een nieuwe grondwet te houden.

De betoging begon voor een zaal waar een bijeenkomst ten gunste van de volksstemming werd gehouden. De politie trad tegen de betogers buiten de zaal op. Ongeveer twaalf politiemannen en gendarmes en eenzelfde aantal demonstranten werden gewond, van wie sommige zwaar.

Surinaams Nieuws

Paramaribo. — Een nieuw bedrijf is in Suriname dezer dagen begonnen met de eerste productiedaden, namelijk de Eerste Surinaamse Plastic Onderneming, die vaartuigen van plastiek zal vervaardigen. Uit Nederland kwam deze week een terzake deskundige aan om het personeel op te leiden. Over een maand denkt men de eerste boot in het water te kunnen hebben. Van Braziliaanse zijde bestaat belangstelling voor het product.

—:—

Paramaribo. — In de aanstaande oktober vacantie, de zogenaamde grote schoolvacantie, zullen 30 gezinnen in de hoofdstad en 30 gezinnen in de distrikten met elkaar elk een kind uitwisselen. Dit vakantie kinderruil plan is bedacht door de afdeling Vorming Buiten Schoolverband. Het is voorlopig alleen bedoeld voor behoeftigen en heeft de steun van het departement van Sociale Zaken, dat toeziet dat e.e.a. op verantwoorde wijze gebeurt.

Surinaamse premier beëdigd

Paramaribo. — De nieuwe minister-president van Suriname, mr. S. D. Emanuels, is maandagmiddag uit Washington, zijn vorige standplaats, te Paramaribo aangekomen. Onmiddellijk na zijn aankomst is hij door Gouverneur van Tilburg beëdigd.

Vandaag viert Z.K.H. Prinses Irene haar negentiende verjaardag. Wij bieden de sympathieke prinses onze hartelijke gelukwensen aan.

Beveiligingsmaatregelen bij bezoek van DULLES aan BRAZILIE

Rio de Janeiro. — De politie te Rio de Janeiro heeft alle voorzorgen genomen om demonstraties te voorkomen ter gelegenheid van de aankomst van de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dulles, in de Braziliaanse hoofdstad.

Er zijn zes inspecteurs van politie toegevoegd aan het gevolg van de Amerikaanse bewindsman, die aansprakelijk zijn gesteld voor de bescherming van de hoge bezoeker tijdens diens verblijf op Braziliaanse bodem. Langs de straten, die Dulles zal passeren, zijn aanzienlijke politieeenheden gestationeerd.

Een groep studenten, die voornemens zouden zijn geweest bij de aankomst van Dulles een betoging te houden, is vanmorgen door president Kubitschek in audientie ontvangen. Men meent te weten, dat het staatshoofd de studenten op het hart gedrukt heeft zich van elke vijandige betoging jegens de Amerikaanse minister te onthouden.

Vandaag werd gemeld, dat meer dan tweeduizend politiemannen de route van het vliegveld naar het centrum van Rio de Janeiro bewaakten. De enige demonstratie die was toegestaan, was van de studenten. Van het gebouw van de nationale studentenbond hing een zwarte vlag met de woorden „Dulles ga naar huis". Toen Dulles voorbijreed, riepen de studenten aan de ramen deze woorden in spreekkoor.

De kwestie LITTLE ROCK

St. Louis. — Het Hof van Appel in St. Louis heeft het beroep van de vereniging ter bevordering van de belangen van gekleurden tegen het gerechtelijk besluit om de toelating van negers tot de middelbare school van „Little Rock" twee en een half jaar uit te stellen, „in beraad genomen". Een uitspraak wordt voor het begin van het nieuwe schooljaar verwacht.

Mexico City. — Vijf olifanten, bestemd voor de dierentuin van Mexico stad hebben woensdag in deze stad een paniek gezaaid toen zij op het station schrokken van een stoomfluit. Een zestigjarige man werd door een der dieren gedood. Deze olifant werd door de politie doodgeschoten. De overige dieren werden naar de dierentuin overgebracht.

Ten derde male in successie werd op ... wijze een politieke affiche op brutale en van weinig smaak getuigende wijze besmeurd. Naar de dader mag men alweer gissen. Bovenstaande foto toont aan wat er, na het nachtelijk optreden, vanmorgen op een gevel op het Brionplein te zien was.

Leer om leer: prompt werden de aanwezige vlaggemasten van de tegenpartij, één verdieping lager, omver getrokken.

Het schijnt wel, dat de oproep van „La Prensa" tot een ordelijke verkiezingscampagne, bij velen nog niet is doorgedrongen.....

Surinaamse kranten houden zich bezig met positie van landgenoten op de Antillen

(Van onze Correspondent)

Paramaribo — De Surinaamse kranten „Het Nieuws", en „De West" hebben zich dezer dagen bezig gehouden met de positie der Surinamers op de Antillen.

Naar aanleiding van een verslag in de Amigoe over een bijeenkomst der Surinaamse Politieke en Sociale Kring, constateert Het Nieuws dat de hr. H. Braam zich niet bepaald vleiend heeft uitgelaten over politieke tegenstanders van de DP en zich dan haast er pal boven op te waarschuwen dat als deze tegenstanders het winnen discriminatie tegen de Surinamers te duchten is. „Het zou geen wonder zijn als tegen een groep immigranten, die hun mond zo roeren, gediscrimineerd zou worden." Zo merkte het Nieuws op, dat er aan toevoegde: **„De Surinamers op de Antillen deden er o.i. goed aan dat in overweging te nemen. Het getij is wellicht niet verlopen om de bakens te verzetten en tot herwaardering en herziening van hun positie te komen."**

De West schreef enkele dagen later:

„In twee Antilliaanse en een deel van de Surinaamse dagbladen zijn de laatste tijd artikelen verschenen waarin de Surinamers, die op Curaçao en Aruba gevestigd zijn, ongevraagd geadviseerd wordt hoe zij bij de aanstaande verkiezingen moeten stemmen.

„Zowel in de Amigoe di Curaçao als in Beurs- en Nieuwsberichten kan men dergelijke artikelen aantreffen.

„In het verleden hebben wij vaak gewezen op de eigenaardige positie welke deze bladen op de Nederlandse Antillen innemen. Hoewel zij op Curacao verschijnen kan men deze bladen toch geen Antilliaanse kranten noemen. In feite zijn het Nederlandse bladen, die in Willemstad worden uitgegeven.

„Een plaatselijk blad schreef enkele dagen geleden dat de Surinamers zich niet intensief moeten inlaten met de Antilliaanse politiek

„Waarom mogen de Amigoe en Beurs zulks dan wel doen? Men neemt het de Surinamer Braam kwalijk, dat hij actief is in de Antilliaanse politiek doch de Europese Nederlander Van der Hoeven mag zulks wel. Laatsgenoemde schreef kortgeleden een artikel in de Beurs ook om onze landgenoten, die gevestigd zijn op de Nederlandse Antillen, adviezen te geven in verband met de aanstaande verkiezingen. Zou de hr. van der Hoeven het aangenaam gevonden hebben, indien de heer Braam een soortgelijk artikel richtte tot de Europese Nederlanders. Men krijgt de indruk dat de Surinamers die op Curacao en Aruba hun brood verdienen als onmondig worden beschouwd. Het beste is o.i. deze landgenoten met rust te laten. Zij hebben geen adviezen nodig. De Surinamers die gevestigd zijn op de Ned Antillen en in de politiek gedreven werden, weten zelf wel het beste wat voor hen goed is en wat niet." Tot zover De West.

Het Nieuws antwoordde hierop o.a.: „Wat de Nederlander Van der Hoeven op de Antillen doet of laat, dat laat ons koud. En wat eventueel-Nederlandse kranten op de Antillen willen schrijven gaat ons niet aan. Dat zijn zaken die de Antillianen aangaan en daar laten wij ons niet mee in. Maar hoe de Surinamers, onze eigen mensen dus, optreden, dat is iets dat ons aanbelangt en daarover kunnen wij wel spreken en schrijven. Het is geen kwestie van de Surinamers op de Antillen onmondig beschouwen.

Waar het om gaat is dat door verklaarbare omstandigheden een toestand is gegroeid, die nu tot ongewenste verhoudingen leidt. Wanneer men de situatie objectief en nuchter bekijkt moet men dit toegeven."

MURPHY zal besprekingen voeren met Nasser

Beiroet. — Robert Murphy, de persoonlijke afgezant van president Eisenhower naar het Midden-Oosten, is vanmorgen uit Beiroet naar Cairo vertrokken, waar hij besprekingen zal voeren met president Nasser.

Voor zijn vertrek verklaarde hij, dat hij „betrekkelijk optimistisch" is wat betreft de ontwikkeling van de toestand in Libanon.

President Foead Chehab van Libanon

Wat wil men nu?

Een Surinaamse persstem heeft nogal wild zijn verontwaardiging gelucht over de „Amigoe di Curaçao" als zou daarin te lezen staan, dat wij het de Surinamers in het algemeen en de heer Braam in het bijzonder zouden kwalijk nemen, dat zij aan het Antilliaanse politieke leven deelnemen.

Men mag veilig aannemen dat de Redaktie op de hoogte is van wat er zo al in de Amigoe-kolommen verschijnt. Ze is zich echter hoegenaamd niet bewust, dat een dergelijke uitspraak onlangs daarin verschenen is. Wel zijn met opzet enkele publikaties NIET opgenomen, omdat daarin naar onze smaak een ONJUIST politiek optreden zich tracht baan te breken.

En wij menen nog steeds vrij te zijn, een oordeel te mogen hebben over politieke gestes van wel of niet hier geboren Antillianen.

Wij kunnen dan ook de eigen kronkel van onze Surinaamse kollega niet volgen. Temeer wanneer hij erop laat volgen, dat de Amigoe zelf maar moet zwijgen, zijnde „een Nederlands blad, dat in Willemstad wordt uitgegeven." Bedoelde men misschien erop te wijzen, dat de Amigoe in de Nederlandse taal verschijnt? Maar is de in het Nederlands geschreven „De West" dan geen Surinaamse krant? Och, het is maar een weet!

We maken er geen geheim van dat de „Amigoe di Curaçao" reeds 75 (vijf en zeventig) jaar in Willemstad verschijnt. Nu is men wellicht ondanks het abrupte zwijgen van onze huidige regeerders en derzelver aanhang in de Staten toch nog niet vergeten, dat niet zo héél lang geleden een ontwerp Landsverordening is verschenen waarop ook al een voorlopig verslag gegeven werd, betreffende de Nederlanders, die niet op de Antillen geboren zijn maar hier reeds 12 (twaalf) jaar of meer zijn toegelaten.

De huidige regeerders gaven als hun opvatting te kennen, dat deze mensen wel zo zeer deel zijn gaan uitmaken van de Antilliaanse samenleving, dat ze er niet zonder meer kunnen worden uitgezet.

Wat denkt men over de een op de Antillen geboren vijf en zeventig-jarige krant?

Volmachten deden agio

Naar ons ter ore kwam deden in de laatste dagen, voordat de volmachten tot stemming ingeleverd moesten worden, deze stukken agio.

Te Dominguito werd door iemand die zich voorstelde als propagandist van de D.P. aan een dame ƒ 100,— aangeboden voor het tekenen van een volmacht.

—:—

Beiroet. — Premier Sami El Solh heeft het ontslag van zijn kabinet aan president Sjamoen van Libanon aangeboden.

MORGEN heropening van OLD DUTCH TAVERN

Willemstad. — A.s. woensdag wordt het Old Dutch Tavern officieel heropend, zo werd ons door de nieuwe manager, de heer Rossi, medegedeeld, tijdens een onderhoud dat wij gisteren met hem hadden.

De heer Rossi wordt bijgestaan door zijn echtgenote, die evenals de heer Rossi, van Spaanse afkomst is.

De heer Rossi is reeds eerder op Curaçao geweest met een trio en datzelfde trio heeft hij ook meegenomen naar Curaçao. Dit gezelschap zal elke avond van 7 tot 1 's avonds

MARIO ROSSI
de nieuwe manager van Old Dutch Tavern

dansmuziek verzorgen geheel gratis. Zanger is de heer Rossi zelf.

Wat betreft het menu, er zal naast het gewone dagelijks menu ok nog elke dag een speciaal Euro-es gerecht kunnen worden verkre-n. Enkele speciale gerechten zijn a. Pa-Ella, A-la-paria. en verder uitse en Hongaarse gerechten.

Het dagelijks menu zal worden laargemaakt door de op Curaçao bekende kok Arthuro Nélon, terwijl de andere gerechten zullen worden bereid door de buitenlandse kok Grau.

De gerechten Pa-Ella en A-la-pa-ia kan men ook zo krijgen, dat men het naar smaak kan gaar bakken. Dus men krijgt het vuur op tafel.

Een noviteit is het thuisbezorgen van eten. Binnen het half uur, na de aanvraag wordt reeds het gevraagde thuisbezorgd.

Vermeld dient te worden, dat op de avonden dat het orkest rust, op juke-box muziek kan worden gedanst geheel „non-covered".

De drinks worden verzorgd door de zeer bekend Julian, terwijl de prijzen niet zullen verschillen met andere plaatselijke vermaak-centra.

Kleinzoon en enig erfgenaam van Noeri al Said: lid van Kibboets in ISRAEL

(Speciale correspondentie)

De dag is niet ver meer, dat wij Israel veroveren zullen en alle Joden zullen uitroeien".

Dit verklaarde vele malen de voorlopige minister-president van Irak, Noeri Es Saïd, gedurende ongeveer dertig jaar de sterke man van Irak en op 14 juli 1958 door de revolutionairen omgebracht.

Maar op het grote schrijfbureau in zijn werkkamer stond sinds jaren de foto van zijn Israelische kleinzoon Achlam, de zoon van zijn Joodse schoondochter. Zeer was hij aan de kleine jongen gehecht, zijn foto was de enige die de grote schrijftafel van de staatsman sierde.

Sinds 1946 hadden grootvader en kleinzoon elkander niet meer gezien. Toen Achlam vier jaar was vertrok zijn moeder met hem uit Baghdad en vestigden zij zich in...... Tel Aviv.

In 1940 trouwde de enige zoon van Noeri Es Saïd. Sabach Es Saïd met Nagiah Mazliach, de dochter van een welgestelde Joodse familie uit Baghdad. Enige jaren werd dit huwelijk voor de minister-president geheim gehouden. Wat zou hij zeggen wanneer zijn zoon met een Jodin zou trouwen? Maar toen in 1942 de kleine Achlam geboren werd was Moeri Es Saïd zo gelukkig met zijn kleinzoon, dat hij ook zijn schoondochter in de familie accepteerde.

Vaak kwam Moeri Es Saïd om met zijn kleinzoon te spelen. Hij pleegde lachend te zeggen: de kleine Achlam is de enige, die op de rug van Iraks minister-president rijdt.

Achtervolgd werd echter de moeder door dreigbrieven. Of uit ultranationalistische kringen, of uit de kring van de eerste, Egyptische, vrouw van Sabach Es Saïd. En in 1946 verliet zij met haar zoon Baghdad. In Tel Aviv liet zij zich en haar zoon onder haar meisjesnaam Mazliach inschrijven en tegenover haar omgeving én tegenover haar zoon verzweeg zij haar relatie tot de regerende familie van Irak. In de Israelische vrijheidsoorlog van 1948 verbrandende zij zelfs alle foto's en documenten, die haar aan haar verleden in Irak bonden, uit angst door de nieuwe staat spion beschouwd te worden.

Achlam bezocht een kleuterschool in Tel Aviv, een internaat in Kfar Saba en werd daarna opgenomen in een kibboets aan de Israelische-Jordaanse grens, waarvan de naam nog geheimgehouden wordt teneinde de thans zestienjarige jongen voor te onbescheiden en schokkende inmenging in zijn persoonlijke situatie te behoeden.

De ironie van het lot heeft gewild, dat thans deze jeugdige Israelische staatsburger enig erfgenaam is van het Irakse millioenenvemogen. De juridische complicaties van deze situatie zullen nog even verrassend blijken te zijn als de onthulling van deze geschiedenis zelf, waarvan de eer toekomt aan het Israelische weekblad „Davar Hasjavoeäh".

—:—

Londen. — In Londen is dezer dagen de motor van een ondergrondse trein in brand geraakt. Tientallen reizigers werden door de rook bedwelmd naar een ziekenhuis gebracht.

Frater CANUTUS 70 jaar

Willemstad. — Onze bekende stadgenoot, frater Canutus, bereikt heden de leeftijd der zeer sterken. Frater Canutus, die leermeester is geweest van velen in onze samenleving, en een specialist is in onderwijszaken, arbeidt nog steeds voor het welzijn van ons land, als lid van de Raad van Advies. Wij wensen de jubilaris nog vele jaren toe.

Willemstad. — Zaterdagmorgen vond ten kantore van de Algemeen Secretaris de beëdiging plaats van een drietal nieuwe gevangenbewaarders, t.w. de heren: A. I. de Windt, H. M. Liseur en H. W. A. Held.

Deze zijn de eerste drie van de uitbreidingsploeg van gevangenbewaarders voor de nieuwe gevangenis op Koraal Specht, die thans in aanbouw is.

Nadat de Algemeen Secretaris, mr F. P. de Vries, de respectieve landsbesluiten had voorgelezen en de drie nieuwe beambten de eed hadden afgelegd, werden zij toegesproken door de minister van justitie, mr S. W. van der Meer. Deze wees hen o.a. op het feit, dat zij als eerste drie van de nieuwe ploeg een grote verantwoordelijkheid dragen, aangezien zij door hun plichtsbetrachting en ijver een voorbeeld moeten zijn voor de anderen, die daarna nog zullen komen.

Op de foto van links naar rechts: H. W. A. Held, H. M. Liseur en A. I. de Windt tijdens de beëdiging.

West-End:

Dubbelprogramma: De balletdanser Renny Montes, de Afro-danseres Mary Duran, en de Merengu edanseres Reina Perez. Conjunto Universal en de film „The Monsters that chalenged the world" om 7 en 9 uur.

Roxy:

„Verboden" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:

„Sing of the Pagan" om 7 en 9 uur.

Caribe.

„Manuela" om 8 uur n.m.

Basketball Nieuws.

Hedenavond in het J.P.F. Sportpark, C. L. D. — Curaçaose Selectie.

Wit Gele Kruis:

Kantoor: tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.
Zuster Veeris

Geldigheid Antilliaanse rijbewijzen in Nederland geregeld

Willemstad. — In het Nederlands Staatsblad 1958 No. E 310 is opgegenomen het koninklijk besluit van het wegenverkeersreglement.

Overeenkomstig het gestelde onder W sub 2b van het enig artikel van voormeld besluit is daarbij thans de geldigheid geregeld van in Suriname en de Nederlandse Antillen afgegeven rijbewijzen in in Nederland

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.

Telegram Afdeling:

Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. N. F. Jung tel: 3353
b. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:

J. A. Ossenkopp Ala Blancaweg 29, Damacor tel: 36118
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst.

E. A. Wegman tel: 4446

C.S.M.

Rederij-Scheepsagentschappen.

E. v. d Werf tel: 3101

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 7.30 H. Ruytenberg tel: 3938

Theater Asiento:

„Non c'e amore Piu Grande"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

Tot onze diepe droefheid overleed, voorzien van de H.H. Sakramenten der Stervenden, onze lieve Moeder, Grootmoeder en Behuwdmoeder:

Mevrouw Joanna C. M. Brox,

Wed. van de Heer A. K. Heynen

Wassenaar: Nora Weeber-Heynen
Deylerweg 39. en kinderen

Willemstad: L. A. L. Weeber

Curaçao, 4 augustus 1958.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Het Bestuurscollege is voornemens bij voldoende deelname een kursus voor het diploma

LEERLING-ANALYST

te laten aanvangen, waarvan het eksamen afgenomen zal worden in 1960. Gegadigden gelieven zich voor opgave en nadere inlichtingen te melden de heer Dr. M. Goudeket, Openbare H.B.S., Peter Stuyvesant College aan de Schottegatweg-Oost op donderdag, 7 augustus a.s. van 4 tot 6 uur n.m.

De Gezaghebber, M. P. GORSIRA.
De wnd. Secretaris, J. W. ELLIS.

Akens oude relieken kunnen authentiek zijn

Toning van een der grote textielrelieken door een bisschop vanaf de torengalerij.

Voor een deel door voorouders van Karel de Grote bijeengebracht

(Van een bijzondere medewerker)

We behoeven wel niet bij de Zondvloed te beginnen, doch minstens bij de aanvang onzer jaartelling, bij het ontdekken der warme bronnen door de Romeinen te Aken. Nog borrelen die bronnen op en ze stinken nog even hevig, doch dat moet men voor de gezondheid overhebben. Aan die geneeskrachtige bronnen schrijft men toe dat Karel de Grote er een paleis liet bouwen, wat nog wel niet het begin der stad betekende. In kerkelijk opzicht was Aken aan Luik onderhorig en tot de middeleeuwen toe handhaafde Maastricht zich als de volkrijkste en belangrijkste stad in de omgeving. De aanvang der Heiligdomsvaarten tussen Rijn en Maas, met als centra Aken, Maastricht, Tongeren, Cornelimunster, Susteren en M.-Gladbach is historisch niet precies vast te stellen. Wat Aken betreft, waartoe we gemakshalve het ongeveer negen kilometer verder gelegen Cornelimunster ook maar rekenen, meent men dat deze eigenlijk reeds in Karels tijd aanvingen, doch daaromtrent verschillen de historici van mening. Gaan we uit van de wijding van het Akener munster, nu Dom geheten, dan moet dat omtrent 800 zijn geweest. Wat we hier munster of dom noemen was aanvankelijk de paleiskapel, naar voorbeeld van Ravenna gebouwd met materialen uit deze Italiaanse residentie als octogoon, 'n bouwwerk dat nog immer de bewondering afdwingt, opgetrokken, met latere verbouwingen en veranderingen tot in 1881, als naar voorbeeld van Ravenna er volgens oude plannen nieuwe mozaïeken in de koepel werden aangebracht. Van architectonisch belang is ook de grote, hoge Gothische koorhal. Heel dit complex is op haast miraculeuze wijze aan de bombardementen der laatste oorlogsjaren ontsnapt en praalt weer in oude luister in het hart der stad. Heel groot is deze Dom niet, geenszins als de óók romaans-gothische St.-Servaaskerk van Maastricht; het is echter een bedehuis dat met zijn stemmig schemerduister en de kleurenglorie van zijn fantastisch hoge ramen der koorhal, een onvergetelijke indruk nalaat. Het in de nabijheid gelegen stadhuis werd wel deerlijk geschonden, doch is nu weer gerestaureerd, tot de verpulverde fresco's van Rethel toe. Overigens herstelt de stad zich gelukkiger dan Keulen, waar echter ook de ontzagwekkende dom wonderbaar gespaard is gebleven.

Aken trekt alweer veel toeristen, doch dit jaar zullen het wel voornamelijk pelgrims zijn. Aanleiding daartoe zijn de relieken, waaronder de z.g. Textielrelieken op de eerste plaats. Niet alleen Aken is zulke schatten rijk, ook Maastricht en Cornelimunster, doch we zullen de aandacht vestigen op die van de Domkerk. Hieromtrent is gedurende vele jaren en vooral weer in onze tijd heel wat te doen geweest. De textielrelieken zijn de volgende: de doeken waarin het kind Jezus in de kribbe van Bethlehem heeft gelegen; de lendendoek O.H. die Hij droeg bij de kruisiging; de doek waarin het hoofd van de H. Johannes de Doper voor koning Herodes werd gedragen; het kleed dat de H. Maagd bij de geboorte van Christus droeg.

Omtrent deze relieken kennen we langdurige controversen. Gelijk men weet staat het ieder gelovige vrij om aan de echtheid daarvan te geloven of niet. Ook onder katholieke geleerde priesters zijn er die deze niet grif aannemen. Daaromtrent lezen we in het Aachener Pastoralblatt van dit jaar, blz. 125, van de hand van een theologisch medewerker o.m.: „Diese Situation erfordert eine sehr nüchterne Rechenschaft über den Tatbestand der Aachener Heiligthümer, deren weder einerseits in gut gemeintem Eifer als zweifelsfrei noch anderseits in maszloser Kritik als erledigt angesehen werden kan." ....

Gezonde kritiek dus. Deze werd op echt wetenschappelijke wijze bij gelegenheid van de Heiligdomsvaart van 1951 ook alreeds door een geleerde als wijlen Archivdirektor dr. Heinrich Schiffers uitgeoefend in zijn werkje „Karls des Groszen Reliquienschatz und die Anfänge der Aachenfahrt". We hebben te doen met beschouwingen van een geleerde, die destijds aan het Bisschoppelijk archief verbonden was. Zijn conclusie luidde toen reeds zoals die van het Aachener Pastoralblatt: er is alle reden om de authenticiteit der grote textielrelieken aan te nemen. De reliekenschat van de Dom werd eigenlijk alreeds door de voorvaders van Karel de Grote voor een deel samengebracht. Keizer Karel, de machtige vorst van het westen had zeer goede relaties met Byzantium, dat zelf weer met Jeruzalem in betrekking stond. Dr. Schiffers gewaagt dan ook van „Grosze Jerusalemer Reliquienschenkung von 799." Er zijn ook schenkingen bekend van paus Hadrian I en verder nog uit het Oosten. Het jaar 798 geldt als dat van de verwerving van het kleed der H. Maagd. Natuurlijk staan we voor de rest voor een aantal problemen.

Boeiend is ook de tentoonstelling van Mariabeelden in het monumentale stadhuis, een expositie, die op zichzelf een reis naar Aken wettigt. We zien hier een verzameling van meer dan 150 afbeeldingen der Lieve Vrouwe, meest houten beelden, doch ook schilderstukken en etsen, deze laatste van grootmeesters der beeldende kunst in Duitsland, [illegible] van Dürer, Sch[illegible] lijk monumentale [illegible] menigte reproducties [illegible] enze bibliografie van kerk[illegible] verrijkt. In dit [illegible] lens-[illegible] met [illegible] uit de [illegible]

Gezicht op de Akense Dom over het Domplein.

Opstandelingen op SUMATRA en CELEBES roerden zich

Djakarta. — Opstandelingen op Sumatra hebben kort geleden een grote aanval op hun voormalige hoofdstad Bukittingi in West-Sumatra gedaan. Zij werden echter — volgens een regeringscommuniqué — teruggeslagen.

De aanvallers wisten inmiddels tot dicht bij het voornaamste spoorwegstation door te dringen. Zij verloren 37 doden. De regeringstroepen hadden vliegtuigen ingezet. Het aantal opstandelingen dat aan dit gevecht deel nam was naar schatting 2000.

Ook de opstandelingen op Celebes hebben van zich laten horen en deden een aanval op de stand Tondano, echter zonder succes.

De chef van de staf van het leger heeft een mededeling gedaan bestemd voor de opstandelingen, waarin hij zegt dat die opstandelingen die gevangen genomen worden het risico lopen terecht te moeten staan voor een krijgsraad en de kans lopen uit het leger te worden ontslagen.

Nog 14.000 Duitse kinderen zoeken naar hun ouders

Bonn. — Dertien jaar na het einde van de tweede wereldoorlog zoeken nog 14.000 Duitse kinderen hun ouders, van wie zij door de oorlog werden gescheiden. Verder zijn er nog 12.000 gevallen van ouders, die naar hun kinderen zoeken, aldus is te Bonn bekendgemaakt.

Wenen. — Het aantal dodelijke ongevallen in de Oostenrijkse bergen is de afgelopen 11 dagen tot 15 gestegen. Maandag verongelukten 5 bergbeklimmers. Een werd ernstig gewond.

„Het congres van Columbia heeft in een motie de nieuwe schoonheidskoningin der wereld, Luz Marina Zuloaga, gelukgewenst. Er is een wetsontwerp ingediend met het doel de auto en andere geschenken van de schoonheidskoningin vrij te stellen van belasting en invoerrechten".

—:—

Rome. — Zondag zijn in Italië vijftien mensen bij het zwemmen verdronken. Bij verkeersongelukken verloren twaalf mensen het leven en werden er twintig gewond.

Door de erkenning van het nieuwe bewind in Irak door de westelijke landen is wel aan één van de belangrijkste voorwaarden voldaan om de gestadige oliestroom uit Irak te laten doorvloeien.

ZONNEBRIL: noodzaak of mode?

(Van een medische medewerker)

In andere artikeltjes hebben wij al eens verteld over allerlei stralen: zonnestralen in verschillende soorten (ultraviolet, lichtstralen, infrarood) en radioactieve stralen, ook weer in verscheidene variaties (radium, röntgen, kosmische stralen). Vandaag tenslotte nogmaals over de zonnestralen.

Men stelt nogal eens de vraag in hoeverre het dragen van een zonnebril nuttig of zelfs noodzakelijk is, en dus niet alleen een modeverschijnsel, of dat er omgekeerd nadelen aan zijn verbonden.

Niemand zal ernstig willen bestrijden dat de zonnebril vooral een modeartikel is. Tegen het meedoen met deze mode bestaat uit medisch oogpunt niet veel bezwaar, want de zonnebril is voor zover wij kunnen nagaan zelden nadelig voor de ogen en kan soms zelfs nuttig zijn om de ogen te beschermen, al moeten wij dit laatste vooral niet overdrijven.

Wij zijn allemaal wat onder de indruk geweest van de langdurige en intensieve reclamecampagnes die ons proberen te overtuigen van de noodzaak van veel licht om achteruitgang van het gezichtsvermogen te voorkomen. De redenering appelleert schijnbaar aan ons gezond verstand. Zij is echter niet gebaseerd op reële feiten. Integendeel onze ogen zijn er op gemaakt ook te kunnen zien bij zwak licht.

In het netvlies van ons oog bevinden zich de eigenlijke zintuigcellen: zogenaamde staafjes en kegeltjes. Met de ongeveer 7 miljoen kegeltjes zien wij overdag en kunnen wij kleuren onderscheiden. De staafjes (meer dan 100 miljoen) maken ons het zien bij schemerlicht mogelijk. Zij onderscheiden net als op de zwart-wit film alleen licht en donker. Is het dan niet veel meer in strijd met ons gezond verstand te beweren, dat wij ons gezichtsvermogen bederven door bijvoorbeeld te lezen bij zwak licht?

Wel kunnen de oogspiertjes vermoeid raken. Zij zorgen ervoor dat de pupil zo wijd mogelijk wordt. En omdat boek of krant dichtbij gehouden wordt moeten de ogen een weinig binnenwaarts scheelzien en dat is op de duur vermoeiend voor de spiertjes die de oogbal draaien. Probeert u het maar eens door een vinger een vijftiental centimeters voor uw neus te houden en er een minuut lang strak naar te kijken.

Uit medisch oogpunt is er weinig vóór en weinig tégen

Te veel licht kan daarentegen wel degelijk schadelijk zijn voor de ogen. Het is echter niet het licht alleen, het zijn ook de onzichtbare ultraviolette stralen van zon en bijvoorbeeld lasapparaat, die nadelig voor het oog zijn. Iedereen weet wel dat kijken met onbeschermd oog naar de zon of in een lasvlam schadelijk is voor het oog. Vrij snel ontstaat het zogenaamde lasoog, een ontsteking: pijnlijkheid en roodheid van het hoornvlies. Dit geneest in korte tijd: na een dag. Bij langduriger zien in de lasvlam verbrandt ook het netvlies. Deze beschadiging is onherstelbaar en heeft vermindering of verlies van het gezichtsvermogen ten gevolge. Een goede „zonnebril" is derhalve voor een lasser een noodzakelijk stuk gereedschap.

In een zonnig sneeuwlandschap ontvangt het lichaam en dus ook het oog een overmaat aan ultraviolette stralen. Ook hier kunnen de verschijnselen van een lasoog ontstaan en is een zonnebril een onmisbaar attribuut voor een zorgeloze vakantie, die niet verstoord wordt door pijnlijk tranende ogen.

Aan het strand geldt hetzelfde, zij het in veel mindere mate, omdat de zon in ons land zelden zo lang achtereen schijnt en de lucht bovendien altijd vochtiger is dan in de bergen.

Dit zijn eigenlijk de zoals u ziet tamelijk beperkte redenen die het aanschaffen van een zonnebril dringend noodzakelijk maken.

Een niet onbelangrijke reden is voorts dat men het zonlicht hinderlijk vindt en of er hoofdpijn van krijgt. Deze hoofdpijn ontstaat indirect als gevolg van ondoelmatig gebruik van de gelaatsspieren, die om het felle licht te temperen krampachtig worden gespannen. Het is merkwaardig hoe weinig mensen hiertoe een goed gebruik maken van oogleden en oogharen, die er toch voor zijn gemaakt en met veel minder inspanning en zonder vermoeiende rimpels hetzelfde effect bereiken. Met geduldige oefening kan men wel afleren deze spieren ondoelmatig te spannen, maar dat komt er meestal niet van. Even als er maar weinig mensen met platvoeten zijn die er toe komen dagelijks gedurende enkele minuten voetspieroefeningen te doen. Het dragen van een zonnebril is wel de weg van de minste weerstand om hoofdpijn te voorkomen, maar in elk geval vaak afdoende.

En mocht u een zonnebril helemaal niet nodig hebben en hem alleen willen dragen omdat het zo interessant staat of uw uiterlijk verfraait, waarom zoudt u zich laten weerhouden?

Kerk en Politiek in ITALIE

Rondom verkiezingen 1958

II

Einde 1956 was Prins Giulio Pacelli, een neef van de Paus, tot gezant van Costa Rica bij de H. Stoel benoemd. Enkele maanden geleden werd ook hij als ambassadeur vrijgesteld van belasting door de Minister van Financiën. Onmiddellijk groot rumoer in de pers met een volledige beschrijving van kapitaal en inkomsten van de prins. Dit riep weer reakties op: het was een persoonlijke belediging van de Paus. Ook nu vroegen velen zich weer af, waarom de prins zich aldus aan zijn belastingplicht onttrok, niet alleen als Italiaan, maar vooral als neef van de Paus.

Toen de bisschopsconferentie de katholieken op hun plicht wees hun stem op de D.C. uit te brengen, kwam de zaak zelfs bij de regering. Terecht wees de minister-president er op, dat de bisschoppen als volledige staatsburgers hiertoe het volle recht hadden. Waarom zou een kerkgenootschap in een dergelijke belangrijke zaak, niet alleen voor het vaderland maar ook voor de Kerk, geen richtlijnen mogen geven aan de gelovigen?

Het geval van de bisschop van Prato is in geheel de wereldpers breeduit besproken. Op een zondagmorgen, waarop een katholiek meisje met een communist een burgerlijk huwelijk sloot, werd te Prato in alle H. Missen een brief van de bisschop voorgelezen, waarin beiden met naam en toenaam „bijslapen" en „openbare zondaars" werden genoemd. Er volgde een aanklacht en tegen aller verwachting in werd de bisschop veroordeeld. De anti-clericalen hadden een vrijspraak gewenst en waren reeds volledig geprepareerd voor een felle aanval op de D.C. De reaktie van de Kerk was zeer dramatisch zeker in de ogen van het buitenland: men sprak over kerkvervolging en martelaren, men maakte vergelijkingen met de toestanden achter het IJzeren Gordijn, er werd openbare rouw en eerherstel uitgeschreven. De D.C. echter zegevierde en benutte de gelegenheid om er op te wijzen, dat er tussen Kerk en Staat in Italië dus geen identiteit bestaat; de minister-president zou gezegd hebben: „Het spijt mij voor de Kerk, maar het recht moet zijn beloop hebben." Zeker, het geval is juridisch zeer interessant en het is de vraag of zowel de Kerk als de Staat in deze een principiële uitspraak wensen. Reëel beschouwd echter werd allerwegen het optreden van de bisschop betreurd: hij had immers hetzelfde kunnen bereiken door zich voorzichtig uit te drukken, rekening houdend met de wetten van de staat.

Dit zijn de voornaamste feiten van de golf van anti-clericalisme in Italië gedurende dit jaar. Objektief gezien, moet toch wel worden toegegeven, dat het niet zo tragisch is geweest. Ook iedere weldenkende Italiaan kwam tot de slotkonklusie, dat het pleit voor de Kerk, dat het anti-clericalisme niet met gepeperde schandalen voor de dag kon komen. Men kan het alleen betreuren, dat van de kant van de Kerk een soort paniekstemming ontstond, iets wat telkens bij gelegenheid van verkiezingen schijnt te moeten optreden, zodat men zich mag afvragen, of de Kerk in Italië wel voldoende realiteitszin bezit om de konkrete situaties volgens hun juiste verhoudingen te beoordelen. De D.C. echter heeft het hoofd koel gehouden, hetgeen een niet geringe verdienste is.

Verwachtingen

Volgens de publieke opinie werd het volgende resultaat verwacht. De D.C. zou enkele percenten achteruitgaan vooral vanwege de algemene oppositie der andere partijen gedurende de propaganda. Eveneens werd gerekend op een flinke achteruitgang der communisten vooral gezien de indruk, welke de gebeurtenissen in Hongarije hadden gemaakt. De grootste winst zou toekomen aan de Nenni-socialisten, want tot hen zouden de meeste communisten overlopen. Eveneens werd de liberalen een belangrijke winst voorspeld, want hun propaganda was zeer intens geweest onder leiding van Malagodi. Dat de gebeurtenissen in Frankrijk sedert 13 mei op de verkiezingen invloed zouden uitoefenen, werd niet verwacht, want alle partijen hadden ze met deugdelijke argumenten in de propaganda ter sprake gebracht.

Viktorie

Met uitzondering van de monarchisten (P.M.P. en P.N.M.) en neofascisten (M.S.I.) konden alle partijen de overwinning vieren. Ondanks de spektakulaire propaganda van Achille Lauro kregen de monarchisten een gevoelige slag; zelfs de Italianen uit het zuiden lieten zich niet bedriegen door de uiterlijke schijn en hadden begrepen, dat het in Napels was misgelopen door het wanbestuur der monarchisten; Lauro is verdwenen van het politieke toneel, want hij bereikte niet het vereiste aantal stemmen om als senator naar Rome te gaan.

Dat het lot de neofascisten niet gunstig zou zijn, lag voor de hand, want wat is een diktatoriale partij zonder sterke leider?

De communisten hebben zich weten te handhaven, al is het dan ook met enige moeite en met tegenslag in de Kamer vanwege de techniek der zetelverdeling. De Nenni-socialisten vonden een flinke bevestiging, waartoe ook heeft bijgedragen de opname van twee socialistische snipperpartijen. De Saragat-socialisten wisten zich net te handhaven, terwijl de republikeinen met radikalen ook nu van geen betekenis blijven. De vooruitgang der liberalen is zeer tegengevallen. De nieuwe partij van Olivetti (Communità) is op een mislukking uitgelopen.

Toch heerste bij alle partijen geen stemming van overwinning maar grote verslagenheid. Wat geen van allen verwacht had, was gebeurd: de D.C. had zich bevestigd en boekte de grootste winst. In de Senaat kan zij zelfs gemakkelijk de meerderheid halen met de volkspartij van Tirol (S.V.P.) en enkele stemmen van senatoren voor het leven.

Deze verkiezingen hebben vooral bewezen, dat het Italiaanse volk politiek volwassen is en als geheel uit persoonlijke politieke overtuiging zijn stem uitbrengt. Hierop moet uitdrukkelijk gewezen worden, want in de buitenlandse pers verschijnen nog voortdurend sterke en zg. leuke verhalen over het Italiaanse leven, welke voor de sensatie bedoeld zijn en produkten moeten genoemd worden van correspondenten, die in staat zijn een vreemd volk objektief, rechtvaardig en ernstig te beoordelen. Ook in Italië bestaat een vaste en hechte politieke mening, gelijk deze verkiezingen duidelijk bewijzen: praktisch is de toestand van 5 jaren geleden enkel bevestigd, want schommelingen van betekenis zijn niet opgetreden. De oorzaak van deze stabiliteit kan dus niet gevonden worden in de uiterlijke propaganda-beinvloeding noch in een lichtzinnige wispelturigheid van het volk. Er bestaat in Italië inderdaad een dubbel front, hecht van struktuur, duurzaam en betrouwbaar: van de ene kant 12½ miljoen christendemocraten (D.C.), van de andere kant 11 miljoen communisten (P.C.I.) en philocommunisten (P.S.I.). Na 10 jaar ervaring kan men niet meer beweren, dat onder de 6½ miljoen Italiaanse communisten geen echte overtuiging leeft. Na 10 jaar ervaring is het ook duidelijk geworden, dat ondanks alle telkens herhaalde pogingen de 4

(Vervolg naar pag. 4)

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

38—40 Eric en Svein zoeken door de striemende sneeuwstorm, waarbij ze met moeite de richting naar de burcht houden. Hoewel met grote tegenzin heeft Svein op Erics verzoek zijn helm afgezet. „Het is een veel te in het oog lopend herkenningsteken", zegt de Noorman, „en bovendien moeten we ons geheel in onze berenmantels hullen, van top tot teen, dan zijn we het beste vermomd". Als ze dichter bij de burcht zijn gekomen en zelfs reeds enkele vage gestalten kunnen onderscheiden, krijgt de lange Svein bovendien nog de raad, wat gebukt te gaan lopen. Inderdaad zijn ze op deze manier niet van de mannen te onderscheiden, die daar, eveneens in dikke berenmantels gehuld nog steeds wacht lopen. Niemand neemt enige notitie van de gedaanten die nu op dezelfde manier als de wachters langzaam en zwaar stampend tegen de kou, ook tot de wachters schijnen te behoren. De barre ijzige storm, die de sneeuw in dichte vlagen opjaagt, speelt de twee mannen in de kaart. De witte wereld verhult hun gestalten en onhoorbaar door de sneeuw stappend verwijderen zij zich weer in de richting van het bos, waar Eric vermoedt dat Ondur beschutting heeft gezocht met zijn troep. Het duurt niet lang, of het geluid van stemmen dringt door de vrieslucht tot hen door. Voorzichtig gaan ze er op af en geholpen door de bijna ondoordringbare sneeuwjacht mengen ze zich onopvallend tussen de heen en weer lopende krijgers, die, eveneens in hun berenmantel gehuld, geen onderscheid zien. Eensklaps geeft Eric Svein een duw met zijn elleboog.
......

Niet ver van hen af zitten drie mensen dicht bij elkaar in de sneeuw gehurkt, door gewapende krijgers bewaakt.

St.-Germain-des-Prés viert veertienhonderdjarig bestaan

Thans een der meest merkwaardige en originele parochies van het Parijse aartsdiocees. Sartre is er „parochiaan", al zal het niet in de kerkbezoekende categorie zijn

(Bijzondere corespondentie uit Parijs)

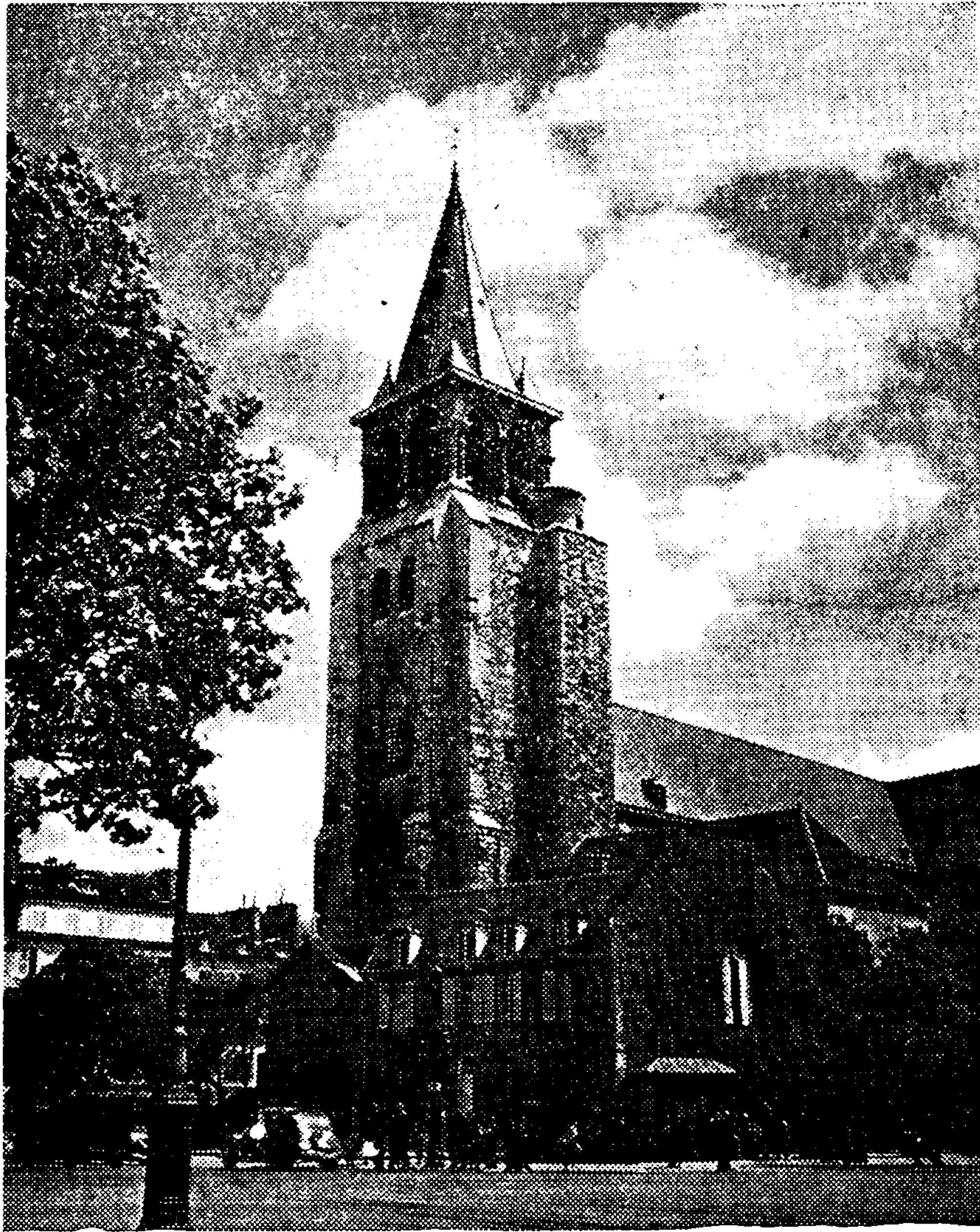
In het jaar 558 consacreerde de bisschop van Parijs, St.-Germain, de basiliek, die koning Childebert, zoon van Clovis, even buiten de toenmalige Parijse agglomeratie had doen bouwen ter ere van Sint Vincentius en van het H. Kruis. Eraan verbonden was en bleef een convent van monniken, die aanvankelijk leefden volgens de regels van St. Basilius. In het begin der zevende eeuw was voor de reeds florerende nederzetting nog slechts de benaming in gebruik van St.Germain, welke benaming vervolgens werd uitgebreid vanwege de omliggende domeinen, tot St.-Germain-des-Prés, terwijl in het midden derzelfde eeuw de monniken, een algemene beweging in het Westen volgend, overgingen op de regel van St.-Benediktus. Benediktijns is daarna ononderbroken de „koninklijke abdij" gebleven tot in het revolutiejaar 1792, toen de abdij werd bestormd en onder haar bewoners een bloedbad werd aangericht; tot de slachtoffers behoorde de laatste abt, dom Chevreux.

De kerk van St.-Germain-des-Prés, zoals men die vandaag kent, is de parochiekerk van een der meest merkwaardige en originele parochies van het Parijse aartsdiocees. Waar zich eens de weidse gebouwen en dépendances van de abdij uitstrekten mitsgaders de „prés", ligt thans een der drukste en meest gefrequenteerde kruispunten van de jachtende miljoenenstad met in de schaduw van de oude toren wereldvermaarde café's en brasseries als Les Deux Magots, Flore en Lipp, nog altijd geliefkoosd rendez-vous voor wat er te Parijs thuis is in de letteren en kunsten en wat daar thuis zou willen wezen of denkt te zijn. Kunsthandels, boekwinkels en antiquariaten lijden er bij tientallen een veelal rustig, gedistingeerd en hardnekkig bestaan. Sartre is er „parochiaan", al zal het zeker niet in de kerkbezoekende categorie zijn.

Dit 14de eeuwfeest van de stichting van St. Germain-des-Prés wordt momenteel te Parijs vooral nog gevierd met een door de „archives de France" georganiseerde tentoonstelling in het „Hotel de Rohan" (Rue Vieille du Temple), waar aan de hand van verscheidene honderden oorspronkelijke, meest vele eeuwen oude documenten de geschiedenis van de abdij wordt afgeroepen, die tevens een belangrijk stuk Parijse, Franse en „Benediktijnse" geschiedenis is; een grote verscheidenheid van aspecten en episodes. Men ziet er o.m. de stichtingsoorkonde van koning Childebert, weliswaar gedateerd van het jaar 558, doch in werkelijkheid een „faux", vervaardigd in de elfde eeuw. De tentoonstelling illustreert, hoe in de loop der eeuwen de abdij tot steeds groter bloei geraakte, wereldlijk en geestelijk, zij het vooral dit laatste met periodes van verval en restauraties. Haar nagenoeg autonome macht strekte zich tenslotte uit tot een ware „stad van St.-Germain", omvattend het huidige en zesde en zevende Parijse arrondissement. De abdij bezat daarnaast nog uitgestrekte gronden in meer afgelegen dorpen, Issy, Verrières, Vaugirard; visrechten hier en jachtrechten daar. Een groot aantal der geëxposeerde perkamenten akten heeft dan ook betrekking op de administratie van het „tijdelijke", schenkingen, kopen en verkopen; kwitanties voor betaalde huren en pacht geldinningen, aanmaningen. In de zaal, die gewijd is aan de abdijgeschiedenis in de middeleeuwen, liggen onder de vitrines oorkonden, die het zegel dragen en de handtekening van Merovingische en Carolingische koningen, en van de Pausen Calixtus II tot Urbanus VIII.

Uit het scriptorium van de voormalige abdij zijn prachtig verluchte lijvige manuscripten tentoongesteld. Bijzonder uitvoerig is echter het spirituele en erudiete hoogtepunt uit het abdijleven vertegenwoordigd, dat inzette, toen, na de Benediktense hervorming van 1631, de Benediktijnen van St.-Maur-les-Mauristes hun intrek in St.Germain hadden genomen en van daaruit hun hernieuwingsimpuls overbrachten op de abdijen van de Mont St.-Michel van St.-Riquier en tientallen andere. De meest bekende van deze „Mauristen" is ongetwijfeld gebleven Dom Mabillon, die de grondslagen legde voor een nieuwe geschiedschrijving op streng wetenschappelijke grondslag. Men ziet op de tentoonstelling exemplaren van zijn „de re diplomatica" en van zijn „acta sanctorum ordinis Sancti Benedicti", voor die tijd werkelijk monumenten van eruditie en wetenschap. De door Mabillon gestichte historische school der Mauristen leverde voorts o.a. nieuwe kritische uitgaven van de werken van St.-Augustinus, St.-Bernardus en andere kerkvaders en leraren.

De viering van het 14de eeuwfeest van de stichting van St.-Germain-des-Prés is, zoals men begrijpen zal, dan ook geen wereldse aangelegenheid geweest doch heeft zich ingetogen voltrokken op het plan van de wijding. Een hoogtepunt is geweest de pontifikale

Mis, opgedragen in de huidige, grotendeels uit de elfde en twaalfde eeuw daterende voormalige abdijkerk, die in de voorafgaande maanden voorwerp was geweest van een beduidende vernieuwing; een vernieuwing neerkomend op zoveel als doenlijk een herstel in het oude romaanse aanzien. Benediktijnen van de abdijen van Solesmes en van de Parijse abdij in de Rue de la Source voerden tijdens deze plechtigheid de liturgische gezangen uit; delegaties Benediktijnen uit tal van Franse en buitenlandse abdijen woonden deze Hoogdienst bij.

In het Parijse „Institut Catholique" tenslotte werd het eeuwfeest gevierd met een reeks conferenties. De abdij werd gesticht, aldus memoreerde daar professor Le Bras, groot kenner van haar historie, door de moordenaar Chilbert alsmede door de verschrikkelijke Frédégonde en door Clotaire, de verwoede veelwijver, van wie niemand ooit heeft kunnen tellen hoeveel vrouwen hij had. Brengen wij hulde aan de goede monniken: wat een inspanning moet het hun hebben gekost om zo twijfelachtige zielen uit het vagevuur te halen.

—:—

New York. — Beambten van het Cubaanse Consulaat in New York hebben donderdag een gevecht geleverd tegen drie aanhangers van de Cubaanse revolutionaire leider Fidel Castro, die in het gebouw van het consulaat waren binnengedrongen en het personeel met vuurwapenen bedreigden. Het wapen van een der indringers bleek een speelgoedgeweer te zijn.

—:—

Geneve. — Er hebben zich voor het veertiende internationale muziekconcours te Genève, dat van 20 september tot 4 oktober wordt gehouden, 342 deelnemers uit 36 landen opgegeven, aldus heeft het conservatorium te Genéve meegedeeld. Onder hen zijn zes Nederlanders.

—:—

Montreal. — Duizenden mannen hebben de strijd aangebonden tegen ongeveer 300 bosbranden in de Canadese Brits-Columbia. Bij de blussingswerkzaamheden wordt gebruik gemaakt van hefschroefvliegtuigen.

Een ontmoeting in Zuid-Afrika

(Van een speciale medewerker)

Toen ik na lang zoeken de straat terug vond, lag ze leeg en zwart te glimmen in het maanlicht. Ik herkende haar pas nadat ik het ruiterstandbeeld had ontdekt voor het verouderd stadhuis. Tal van steden in Zuid Afrika hebben zich zo'n ruiter als held aangeschaft. Meestal staan ze voor een of ander openbaar gebouw te wachten op niets en niemand De grauwe ruiter voor het stadhuis van onze stad heeft een halve eeuw geleden binnen een recordtijd een ontzaglijk aantal mijlen afgelegd om bericht te brengen over en aanval van Xhosa-strijders Zo staat het althans vermeld in de groen aangeslagen koperplaat op het voetstuk Over het paard wordt niet gerept.

Een vogel zat ineengedoken op de ijzeren kop, als een boemelaar die niet meer naar huis durft De zeewind speelde een fluisterconcert in de scheefgewaaide palmbomen naast het beeld, dat nagalmde in alle jacaranda- en kafferbomen van de straat.

Ergens in een winkelportiek stonden een paar naturellenmeisjes een melodietje voor zich uit te neuriën Van ver was het niet meer dan een zuchten Dichterbij werd het voortdurend herhaalde deuntje tot een langgerekte klacht. Zodra ik in het schijnsel van de winkeletalages kwam, brak het lied af. Afwachtend keken de meisjes mij aan en bleven stom tot ik voorbij was. Daarna klonken hun klik-klakstemmen luid op door de verlaten straat.

Ik moest naar een visite toe en had mij een beetje verlaat. Voor ik had kunnen vertrekken, had ik eerst een briefje zitten schrijven voor de dienstmeid van mijn hospita De meid was wat langer moeten blijven dan gewoonlijk. Daarom had ze een werkbriefje nodig om zo laat nog terug te kunnen naar haar familie in de lokasie, de naturellen-woonwijk van onze stad. Surveillerende agenten zouden het haar moeilijk kunnen maken wanneer ze zich niet kon legitimeren. Wat een moeite had het mij gekost het haar naar de zin te maken. Ieder opgeschreven woord spelde ze moeizaam hardop en ze luisterde naar de klank, haar opengespreide handen voor zich uitgestoken op de manier van een toneelspeelster, die haar rol instudeert. Voor haar was het bittere ernst: „They'll put me in goal. I am so afraid, they'll put me in goal, I am sure", had ze wel tien keer herhaald. Daarbij had haar lichaam zo overduidelijk gebeefd, dat ik wel overtuigd moest zijn van de echtheid van haar angst. Was mijn hospita niet zo woest geworden over „zoveel worries and work vanwege een kaffermeid", ik had net zo lang aan die brief gezwoegd tot hij niet meer hoefde gebruikt te worden.

Mijn hospita is een heel jaar langer dan ik in het land In haar ijver zich aan te passen probeert ze zoveel mogelijk dingen te doen, waarvan zij denkt dat het echt Zuidafrikaans is Ze noemt een naturel een kaffer, scheldt op de naturellen-slagersboy, de boy van de bottle-store en de boy van de drogist; spreekt een mengelmoes van Zuidafrikaans, Engels en Xhosa en heeft zich met haar 180 Hollandse ponden aan het badmintonspel gewaagd. Verder ben ik in haar ogen een groene emigrant en dien ik geleid te worden op het zware pad van het Afrikaans, haar Afrikaans, worden. Hoe het ook zij, voor deze avond had zij in elk geval mijn visite gered. Ik had een afspraakje met een paar Afrikaanse vrienden. Waar ze woonden wist ik niet meer precies. Maar ik meende me te herinneren dat het ergens voorbij het Vincent-hotel moest zijn, het enige hotel in deze buurt. Eenmaal in de goede straat aangekomen vond ik het hotel gauw genoeg. Buiten bij de bar stonden enkele mannen luidruchtig te debatteren. Lang voor ik hen bereikt had, merkte ik al in welke staat zij verkeerden.

Juist wenste ik mijzelf geluk met dit goede speurwerk, toen plotseling achter mij een lichtstraal naar voren sprong tot bij mijn voeten. Verschrikt draaide ik mij om. Een klein naturellenkereltje kwam zwijgend naast mij lopen, een zaklantaren in zijn rechter vuistje gekneld. Het wit aan zijn ogen glansde in het maanlicht. Omdat de jongen op blote voeten liep en zijn voetzolen nog niet van een dikke eeltlaag voorzien waren had ik hem niet horen naderen. Hij zag er verder netjes gekleed uit. Zijn khakibroek slobberde wel iets tot over zijn knieën, maar zijn dito bloes was zonder gaten

Eerst was ik verbaasd en, de wijze vermaningen van mijn hospita indachtig, zelfs een beetje uit het veld geslagen door de overmoed van het bruin mannetje, zo maar met een blanke te willen samenlopen. Het was gewoon tegen iedere wet van het land. Wat behoorde ik nu eigenlijk te doen? De jongen was natuurlijk bang in het duister en zocht een beetje bescherming. Ineens moest ik weer aan die gedeserteerde Duitse soldaat denken, die zijn toevlucht kwam zoeken bij verzetslieden in ons huis. Een dwaze vergelijkng overigens. Dit kereltje was amper vijf jaar oud en die Duitse soldaat, in de oorlogsjaren een vijand van iedere verzetsman. En toch.. toch..

„Can't you see?" wist ik alleen te bedenken in een poging hem gerust te stellen. Er blonk een lichte streep in het donkere gezicht. Verder dan een geluidloze lach bracht hij het niet. Een vijftigtal meters bleef hij naast mij lopen. Voor ons danste het licht van de lamp op het asfalt. „A wonderful light you have got there. Very good. Is it yours?" Opnieuw geen antwoord. Toch scheen hij al meer op zijn gemak. Vergeefs probeerde hij gelijke tred met mij te houden. Daarom verkortte ik mijn pas. Uit erkentelijkheid liet hij de lichtbundel voor mijn voeten rondhuppelen. In de buurt van de mannen voor de bar, waar de reuk van verschaald bier giftig naar buiten sloeg, dacht ik zijn kleren tegen de mijne aan te voelen Zijn ene hand raakte heel duidelijk mijn jas, eerst heel lichtjes, bang en bedachtzaam. Naarmate wij dichterbij kwamen scheen de angst groter te worden en zijn vingers drukten zich in de stof van mijn jas. Het waren oudere mannen, die bij de bar stonden. Twee omhelsden elkaar als broers, die afscheid nemen. „Kom Henri, ek is baie moeg, kom huistoe", klaagde een derde, die zwaar tegen een muur leunde. Ik voelde een zenuwachtig rukken. Een trillende kinderhand zocht steun bij mijn arm, verloor tenslotte alle voorzichtigheid en gleed tot op de rug van mijn hand. Toen pas merkte de jongen zijn fout. Met een ruk trok hij zijn hand weg. Hij draaide zich om, riep nog „good night boss" en zette het op een lopen. Het licht van zijn lantaren zwaaide nerveus heen en weer tot het in de heldere lucht verloren raakte. Ondanks de toekijkende mannen heb ik hem goede nacht gewenst.

Indonesie vraagt lening van $ 135 miljoen aan V.S.

Washington. — De Indonesische regering heeft de Verenigde Staten gevraagd om leningen tot een bedrag van 135 miljoen dollar voor de aankoop van rijst, kunstmest, uitrusting voor waterkrachtcentrales en spoorwegmateriaal in de Verenigde Staten.

De Indonesische ambassadeur in Washington, Mockarto Notowidgdo, heeft dit vrzoek tijdens een kort onderhoud met minister Dulles de vorige week, overhandigd.

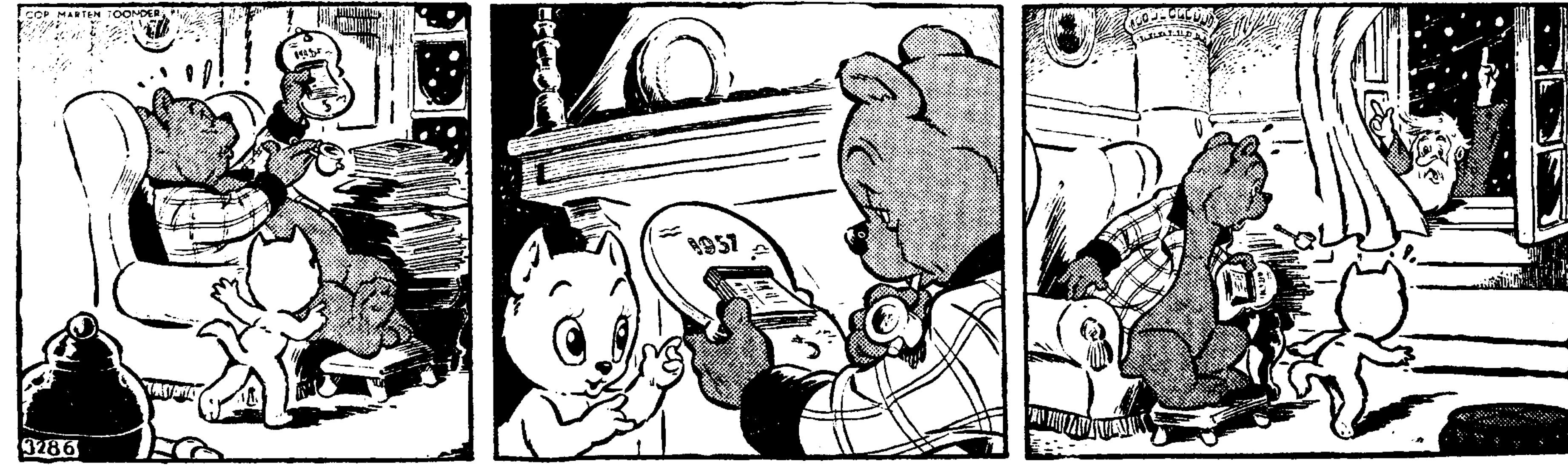
De Indonesische regering hoopt deze leningen van de Amerikaanse Im- en exportbank en van het fonds voor ontwikkeling te krijgen. Na het korte gesprek met Dulles heeft de Indonesische ambassadeur een uur gesproken met de Amerikaanse onderminister van buitenlandse zaken voor Oost-Azie, Altar Robertson.

Toen hij State department verliet, verklaarde de ambassadeur tegenover de pers dat hij kort geleden uit het verre Oosten was teruggekeerd en dat hij met Robertson over de algemene toestand in Oost-Azie had gesproken. Hij zei er van overtuigd te zijn dat president Sukarno de economische en financiele moeilijkheden in Indonesie zal weten te overwinnen.

Drie miljoen mensen na tweede wereldoorlog van Oost- naar West-Duitsland gevlucht

Bonn. — Sinds het einde van de tweede wereldoorlog hebben ongeveer drie miljoen mensen de wijk genomen van Oost- naar West-Duitsland, zo heeft het Westduitse ministerie voor de vluchtelingen bekendgemaakt. Uit Oostduitse statistieken was gebleken dat de bevolking van Oost-Duitsland sinds 1949 van 18.400.000 tot 17.400.000 is verminderd. De Bondsrepubliek telt thans omstreeks vijftig miljoen inwoners.

Heer Bommel gaat het overdoen

3286 Heer Bommel rommelde wat tussen zijn drukwerk en stak tenslotte een kalender van vreemd model omhoog. „Dit vond ik. Buiten bij het raam", sprak hij met nadruk. „En het bracht mij tot nadenken". Tom Poes boog zich verrast voorover.

„Dat is precies zo'n kalender als die grijsaard......" begon hij. Maar heer Bommel legde hem met een kort gebaar het zwijgen op.

„Het is een vreemd gevormde kalender", vervolgde hij. „Maar dat is niet alles. Wat mij vooral trof was het jaartal: niet het nieuwe, maar het afgelopen jaar staat er op. Een ongebruikte kalender van dit jaar......... dat deed mij denken aan de vele kansen, die wij ongebruikt voorbij hebben laten gaan. Luister je, of gaat dit je te diep?"

Nee...... eh...... ja", zei Tom Poes. „Ik wou zeggen, dat dit de kalender is van......"

„Van het afgelopen jaar, zoals ik reeds zei", hernam heer Ollie. „Ongebruikt...... als een symbool van ons eigen leven, jonge vriend! Als ik het nog eens mocht overdoen, met de ervaring, die ik nu heb, dan zou ik er iets beters van kunnen maken. Ja, als ik dit jaar nog eens terug zou kunnen krijgen......"

Op dat moment gierde een stormvlaag loeiend om het huis, het raam vloog open en daar, tussen de wapperende gordijnen, wàs het gelaat van de vreemde grijsaard zichtbaar.

Zijn lange witte haren fladderden in de wind en zijn ogen brandden met een koortsige gloed.

„Wee degene, die een jaar verdoezelt!" gilde hij met zijn ijle stem. „Geef terug het jaar!"

De rechter en zijn beul

door FRIEDR. DURRENMATT

2.

Een beetje moeizaam beklom hij de Haspeltrappen, want hij was al over de zestig en dat merkte hij best op zulke momenten. Maar spoedig bevond hij zich toch voor het huis van de Schoenlers en belde aan.

Mevrouw Schoenler, een kleine, gezette, een beetje voorname dame, deed zelf open. Zij liet Baerlach direct binnen, want zij kende hem.

„Schmied moest vannacht op dienstreis", zei Baerlach. „Hij moest plotseling weg en heeft me gevraagd om hem iets na te sturen. Kunt u mij even naar zijn kamer brengen, mevrouw Schoenler".

De dame knikte en zij gingen door de gang, voorbij een groot schilderij in een zware oude lijst. Baerlach keek er naar, het was het „Dodeneiland".

„Waar is meneer Schmied dan?" vroeg de corpulente vrouw, terwijl zij de kamerdeur opende.

„In het buitenland", zei Baerlach en keek omhoog naar het plafond.

De kamer lag gelijkvloers en door een tuindeur had men een mooi uitzicht op een klein park, waarin oude, bruine dennebomen stonden, die klaarblijkelijk ziek waren, want de grond was dik met naalden bedekt. Het was ongetwijfeld de mooiste kamer van het huis. Baerlach liep naar de schrijftafel en keek onderwijl om zich heen. Op de divan lag een stropdas van de dode.

„Meneer Schmied is zeker naar de tropen, meneer Baerlach?" vroeg mevrouw Schoenler nieuwsgierig.

Baerlach schrok een beetje: „Neen, niet naar de tropen, meer in de hoogte".

Mevrouw Schoenler zette grote ogen op en vroeg haar handen ineenslaande: „Grote goedheid, in de Himalaya?"

„Zo ongeveer", zei Baerlach, „u hebt het bijna geraden". Hij opende een map, die op de schrijftafel lag en klemde die direct onder zijn arm. „Hebt u gevonden wat u meneer Schmied moest sturen?"

„Ja, hoor, het is in orde".

Hij keek nog eens rond, maar vermeed het een tweede keer naar de stropdas te kijken. „Hij is de beste en meest solide onderverhuurder, die ik sinds jaren heb gehad", verzekerde mevrouw Schoenler.

Baerlach ging naar de deur: „Zo nu en dan zal ik nog wel eens iemand hierheen sturen of zelf komen. Schmied heeft nog belangrijke papieren hier, die we misschien nodig hebben". „Zou ik van meneer Schmied een ansichtkaart uit het buitenland krijgen?" wilde mevrouw Schoenler nog weten. „Mijn zoon verzamelt postzegels".

Maar Baerlach fronste zijn voorhoofd en zei, terwijl hij mevrouw Schoenler nadenkend aanzag: „Ik denk het niet, want van zulke dienstreizen stuurt men gewoonlijk geen ansichtkaarten, dat is verboden."

Opnieuw sloeg mevrouw Schoenler haar handen ineen en riep geërgerd uit: „Wat de politie niet allemaal verbiedt!"

Baerlach ging en was blij, dat hij uit het huis weg was.

II

Diep in gedachten verzonken gebruikte hij, tegen zijn gewoonte in, het middagmaal niet in „De Smidse", maar de „Du Théâtre", terwijl hij ondertussen zat te bladeren en te lezen in de map, die hij uit de kamer van Schmied had meegenomen. Na een korte wandeling over het „Bundesterrasse" keerde hij tegen twee uur weer naar zijn bureau terug, waar hij het bericht afwachtte, dat de dode Schmied uit Biel aangekomen was. Hij was niet van plan naar zijn vroegere ondergeschikte te gaan kijken. Hij hield niet van lijken en liet ze daarom meestal met rust. Het bezoek aan Lutz had hij ook graag omzeild, maar hij kon er niet onderuit. De map van Schmied sloot hij zorgvuldig in zijn bureau, zonder er verder nog in te bladeren. Hij stak een sigaar op en ging naar de kamer van Lutz, zich heel goed bewust van het feit, dat Lutz zich iedere keer ergerde over de vrijpostigheid van de commissaris om in de kamer van de rechter van instructie te roken. Slechts één keer, nu jaren geleden, had Lutz het gewaagd er een opmerking over te maken. Maar met een verachtelijk handgebaar had Baerlach geantwoord, dat hij onder andere tien jaar in Turkse dienst was geweest en dat hij in de kamer van zijn chef in Constantinopel altijd had gerookt. Deze opmerking was daarom zo belangrijk, omdat men de waarheid toch niet kon onderzoeken.

Doctor Lucius Lutz was zenuwachtig, toen Baerlach bij hem binnentrad, omdat hij van mening was dat er nog niets gedaan was. Hij wees hem een gemakkelijke stoel in de buurt van zijn schrijftafel.

„Nog niets uit Biel?" vroeg Baerlach.

„Niets", antwoordde Lutz.

„Merkwaardig", zei Baerlach, „ze werken toch hard".

Baerlach ging zitten en keek vluchtig naar de gekleurde pentekeningen aan de wand, waarop onder wapperende vaandels soldaten van rechts naar links of van links naar rechts marcheerden onder het toeziend oog van de generaal.

„Weer een geval", begon Lutz, waaraan je kunt zien, dat de criminologie hier in het land nog in de kinderschoenen staat. Ik ben veel gewend in de kantons, maar de manier waarop men hier omspringt met een dode inspecteur van politie werpt een verschrikkelijk licht op de onkundigheid van onze dorpspolitie, dat ik er gewoon versteld van sta".

„Bewaar uw kalmte, meneer Lutz", antwoordde Baerlach, „onze dorpspolitie is tegen haar taak even goed opgewassen als de politie in Chicago en we zullen wel uitvinden, wie Schmied gedood heeft".

„Hebt u verdenking tegen iemand, commissaris Baerlach?"

Baerlach keek Lutz lang aan en zei tenslotte: „Ja, tegen iemand heb ik een verdenking, meneer Lutz".

„Tegen wie dan?"

„Dat kan ik u nog niet zeggen".

(Wordt vervolgd).

Kerkscheuring in China

De laatste tijd bereiken ons herhaaldelijk alarmerende berichten over een verheviging van de communistische strijd tegen het christendom. De protestantse bisschoppen Hans Lilje en Otto Dibelius b.v. spreken van een regelrechte geloofsvervolging in Oost-Duitsland. De katholieke bisschoppen van Osnabrück en Berlijn uiten zich in dezelfde geest. Met deze verhoogde anti-christelijke activiteit valt èn samen het bezoek van enkele vooraanstaande Duitse protestantse theologen aan Moskou, die een geestdriftig verslag publiceerden over hun gunstige bevindingen inzake godsdienstvrijheid in Rusland, èn de officiële verklaring van het patriarchaat van Moskou, dat men nu bereid is tot samenwerking met de Wereldraad van Kerken. De gedachte aan een afleidingsmanoeuvre dringt zich daarbij onwillekeurig aan ons op. Wat hiervan zij, het blijft naar onze overtuiging een onloochenbaar feit, dat, ondanks alle schijnbare tegemoetkomingen, waarvan op gezette tijden de wereldpers melding maakt, het communisme de strijd tegen het christendom als een wezenlijk onderdeel van zijn ideologie beschouwt. De methoden van deze bestrijding mogen zich al wijzigen, het doel blijft hetzelfde. In China, b.v. is het communistische streven erop gericht een nationale katholieke Kerk te stichten. Men is daarmee al lang bezig. De laatste tijd echter blijkt het stichten van „patriottische katholieke verenigingen" een nieuwe impuls aan deze opzet te geven. Volgens het persbureau „Nieuw China" zouden deze verenigingen in het hele land vergaderingen hebben gehouden, waaraan 4600 „gedelegeerden", o.a. 111 bisschoppen en 1300 priesters deelnamen. Wat daar in hoofdzaak wordt beweerd komt steeds op hetzelfde neer: Paus Pius XII werkt samen met het imperialistische Amerika en stelt het katholicisme in dienst van de Amerikaanse koloniale bedoelingen. Het Vaticaan doorkruist aldus het anti-imperialistische streven der Chinese katholieken en mengt zich in de binnenlandse aangelegenheden van het land. Het communistische persbureau voegt daaraan toe: de vaderlandlievende katholieke gelovigen zullen dit misdadig optreden van het Vaticaan nooit dulden. Daarom dringt men erop aan, dat de Chinese katholieke Kerk haar betrekkingen met het Vaticaan niet alleen op economisch en politiek gebied zal verbreken maar dat zij tevens alles in het werk stelt om ook in persoonlijke en godsdienstige zaken volledige onafhankelijkheid en zelfbestuur te verwerven. Wie het met deze opzet niet eens is, wordt als „onverbeterlijk reactionair" gebrandmerkt en met name genoemd. Het ligt voor de hand, dat wie de moed opbrengt tegen deze communistische propaganda verzet aan te tekenen, zijn vrijheid op het spel zet.

Het doel is dus een kerkelijk schisma. Maar een (nationale) Chinese kerk kan alleen kerk zijn als ze bisschoppen heeft. Er is alle reden om de mededeling van het communistische persbureau, dat 111 bisschoppen de „patriottische katholieke" vergaderingen bijwoonden, te wantrouwen. Op de vraag welke bisschoppen dat geweest zouden zijn is geen antwoord te geven. Er waren in China 143 bisschoppen, onder wie 27 Chinezen. De buitenlanders zijn nu allen òf „voor eeuwig verbannen" òf als gevangenen gedood of omgekomen. Verschillende inheemse bisschoppen zijn eveneens gearresteerd. Er klopt dus wel het een en ander niet in deze opgave. Anderzijds is bekend, dat sommige priesters tot de z.g. nationale kerk zijn overgegaan met het gevolg, dat ze geëxcommuniceerd werden. Op 13 april j.l. echter zijn twee schismatieke bisschoppen „met nauwgezette inachtneming van de katholieke ritus" geconsacreerd. Dit is de laatste nieuwe methode, die zonder meer geraffineerd is. Daardoor immers wordt een schijn van „apostolische successie" gewekt en lijkt de toekomst van de Kerk in China nog somberder. Nu is het zeer moeilijk om van hieruit te oordelen over deze „bisschopswijdingen". Is het een kwestie van dwang? Wie zal het zeggen? In enige diocesen zoals Shanghai, Kanton e.a. oefenen dergelijke bisschoppen hun ambt uit. Zij werden echter door een groep priesters en gelovigen „gekozen", vaak als besluit van een „herscholingscursus". Een verslag van zulk een bisschopswijding geeft Herder-Korrespondenz, waaraan wij deze details ontlenen. Het gaat om de bisschop van Chengtu. Het communistische blad van Szechwan beschrijft de „plechtigheid" uitvoerig. Men stak de gekozen bisschop de ring aan de vinger en kuste deze. Daarna legde de bisschop met de hand op de bijbel de eed af. Hij verklaarde tenslotte, dat hij zich onwaardig voelde deze grote verantwoordelijkheid te dragen... dat hij de clerus en gelovigen van zijn diocees zo zou leiden, dat zij de socialistische weg onder leiding van de communistische partij volgen, zich tegen inmenging van het Vaticaan zou verzetten en de volledige onafhankelijkheid der Chinese kerk bewaken. Meer kwam aan deze „bisschopswijding" niet te pas. Bovenbedoelde wijdingen van 13 april echter waren echte wijdingen, althans naar de vorm en werden voltrokken door de „schismatieke" Chinese bisschop Li Tao Nan van Pu Chi. De wijdelingen waren twee Chinese Franciscanen. Tevoren had Rome reeds afwijzend beschikt op hun verzoek de wijding te erkennen. Op 27 april j.l. heeft het Vaticaan officieel deze wijdingen afgewezen en herinnerd aan vroegere bepalingen aangaande rechtmatige bisschopswijdingen. Deze bepalingen zijn hier welbewust overtreden met alle gevolgen van dien (excommunicatie). Uit een en ander blijkt wel zeer duidelijk in welk een moeilijke situatie de Kerk in China verkeert. Deze mensen zonder meer veroordelen is zeker niet rechtvaardig. Wij hebben op deze feiten nog eens willen wijzen om onze lezers te herinneren aan de ontzaglijke beproevingen die onze geloofsgenoten onder het communistisch regime hebben te verduren. Is het niet onze plicht dagelijks vurig voor hen te bidden opdat God hun kracht schenke naar kruis?

Kerk en Politiek in ITALIE

(Vervolg van pag. 3)

miljoen Nenni-socialisten niet zijn los te werken van de communisten. Zeker, de komende 5 jaren is in Italië de rust verzekerd, maar intussen neemt het gevaar van een communistische overheersing (met de steun der Nenni-socialisten) steeds toe, want het huidige verschil van 1½ miljoen tussen D.C. van de ene kant en P.C.I. met P.S.I. van de andere kant kan na 5 jaar zonder bijzonderheden kapriolen geleidelijk leiden tot een rode meerderheid.

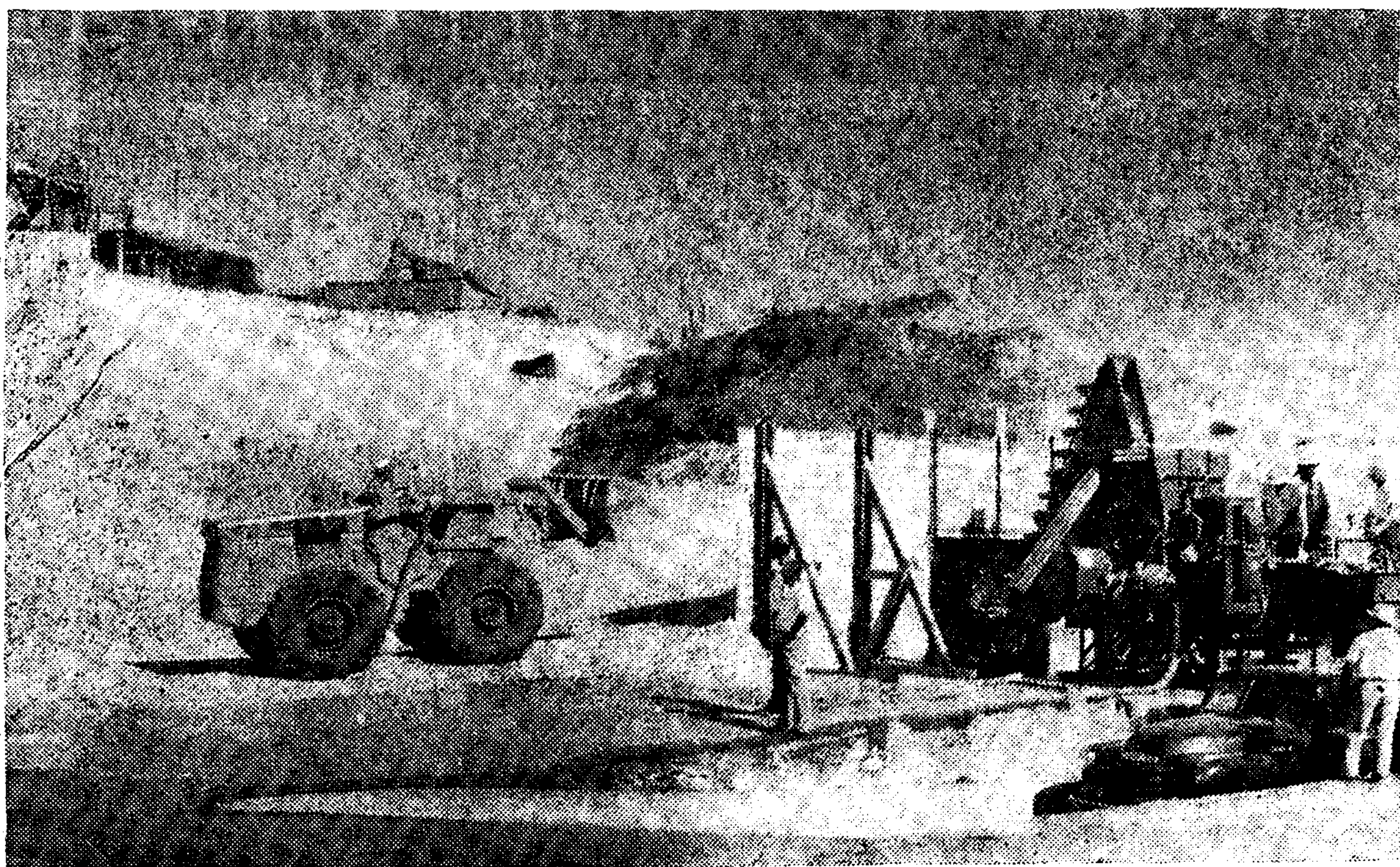
Omdat deze verkiezingen een bevestiging zijn van die van 1953, zal het voor de D.C. niet gemakkelijk zijn een duurzame regering te vormen. In de Kamer heeft zij de steun nodig van enkele kleine partijen, wil zij met een meerderheid regeren. Na de felle anti-D.C.-aktie in de propaganda, na de onderlinge strubbelingen der laatste vijf jaren, na de eclatante bevestiging van de D.C., is de verbittering der kleine partijen tegen de D.C. tot een uiterste gekomen. Het is een grote vraag, of de Saragat-socialisten, de republikeinen en de liberalen het landsbelang zullen stellen voor hun kleine partijpolitiek en voor hun gekwetst egoïsme. Don Sturzo sprak reeds over een nationale regering van alle partijen tegen P.C.I. en P.S.I., want eerst moet Italië afrekenen met het steeds groter wordende rode gevaar.

Terecht vraagt men zich echter af, of dat geen utopie is, want hoe kan men alle partijen in één front samenbrengen? En toegegeven, dat dit zou gelukken, hoe kan men dan politiek afrekenen met het rode gevaar, d.w.z. met een goed georganiseerde 11 miljoen?

(Wordt vervolgd)

Nieuwe asfalt - installatie

Verhoging van efficiency en TEMPO bij WEGENBOUW

Het komplete bedrijf: links boven de kraakbreker, waar de brokken Canashito-steen worden vermorzeld en uitgezeefd tot de gewenste steenslag-grootte. Onder aan de berg wordt het steenslag met de rijdende reuzenschop naar de asfaltmachine gebracht. Deze hapt het gulzig op om het, met asfalt vermengd, in de wachtende trucks te spuwen.

Oranjestad. — Door het overhalen van een (nog wat stroeve) handle stelde gedeputeerde Ernesto Petrona gisteren een nieuwe asfaltfabriek in werking, welke voor de wegenbouwafdeling van D.O.W. een grote verbetering betekent.

Bij deze gebeurtenis, die plaats vond aan de voet van de Canashito en het machtige steenbreekbedrijf waren de directeur van D.O.W., de heer N. Schuit, de technische ambtenaren Zeylmaker en Bouwman, uitvoerder Schot, voorlieden Leonardo Koolman en J. Lettinga, alsmede de chef van het technische gedeelte van de installatie de heer Jongewaard aanwezig. Verder de heer G. van den Heuvel algemeen procuratiehouder van Interconti, die agente is van de fabrikante van de machines, Barber-Greene. Tevoren waren de machines en instllaties, die werden gemonteerd door Openbare Werken, gecontroleerd en geheel in orde bevonden door de heer Pierre Dumonteil, de fabrieksdeskundige.

Gedeputeerde E. O. Petrona stelde de nieuwe machines in werking.

Aanzienlijke verhoging van de efficiency.

De heer Schuit had de gasten tevoren een uiteenzetting gegeven en rondgeleid langs het stoffige, maar heel interessante bedrijf. Op de berg, die langzaam maar zeker wordt afgegraven, laat men de rotsen springen en de brokken steen gaan dan naar de „kaakbreker", waar ze verder worden gebroken en uitgezeefd, tot dat men de juiste maat steenslag heeft voor het inwalsen van het wegdek. Die kaakbreker voert zelf de stukken, die te groot zijn om door de zeef te gaan, zelf opnieuw aan, om ze steeds verder te vermorzelen.

Het fijne steenslag wordt met transportbanden en lange tal van vallen naar beneden getransporteerd en is dan klaar om met het asfalt, dat door Lago geleverd wordt, te worden vermengd.

Tot dusver ging dat op hoogst primitieve en weinig bevredigende wijze. Met kruiwagens werd het door een ploeg werklieden naar een oude betonmolen gevoerd, waar het met asfalt, dat ook meer met emmertjes en met de hand werd toegevoegd, werd gemengd.

Dit proces was tijdrovend, langzaam en weinig bevredigend, omdat men nimmer een vaste samenstelling die voor een sterk wegdek zo noodzakelijk is, kon garanderen.

Met de nieuwe installatie, schept men het steenslag met een geweldige mechanische schop op bergen, waar de nieuwe machine zelf het steenslag met een emmertransporteur oppikt.

Tegelijk zuigt de machine de asfalt aan uit een tank, verwarent deze op de juiste temperatuur en mengt het met de steenslag in elke gewenste samenstelling. Het eindproduct wordt in trucks gestort.

De machine betekent een geweldige verbetering en werkbesparing.

De $ 17.000 kostende installatie betekent dus al een verbetering, maar is nog niet geheel compleet. Indien men te zijner tijd van Lago een ander soort asfalt krijgt, (dat thans niet op Aruba wordt geproduceerd) kan men nog aanvullende apparatuur bestellen, die ook het steenslag vóór de vermenging verwarmt en daardoor het asfalt dieper laat doordringen in de steen. Hierdoor ontstaat een substantie, die nog het beter samenkit en daardoor een veel sterker wegdek vormt.

Voorlopig echter betekent de nieuwe asfaltfabriek al een grote verbetering, waarvan de weggebruikers binnenkort, op het nieuwe weggedeelte van de hoofdweg al, zullen profiteren.

Fabrieksvertegenwoordiger Pierre Dumonteil had veel lof voor de wijze waarop technici en arbeiders van DOW de nieuwe instllatie plaatsten.

Op het steenslagbedrijf van Canashito, dat eigendom is van het gouvernement en op contractbasis wordt geëxploiteerd door de heer Lacle, vinden een 30 tot 40 arbeiders werk.

Autorit ten bate van kankerfonds

Oranjestad. — Zaterdagavond wordt de grote autosterrit gehouden, georganiseerd door de R.K. Onderwijzersbond St. Thomas en de Arubaanse Onderwijzers Bond. De opbrengst van de rit is bestemd voor het Prinses Wilhelminafonds voor de kanker-bestrijding. Men kan, voorzover de voorraad strekt, thans reeds kaarten kopen a ƒ 5.— per auto (ongeacht het aantal inzittenden van de wagen) in de zaken van de gebroeders de Wit en bij de bestuursleden van de onderwijzersbonden.

De rit begint bij huize Maris Stella en belooft byzonder interessant te worden. Er zijn vele fraaie prijzen, die vanaf heden te bezichtigen zijn in de etalages van de Aruba Boekhandel.

Uit politierapporten

In de Zuidstraat werd een begin van brand gemeld. De politie kwam met de koolzuurspuit en voorkwam erger. Het bleek dat een stove was blijven branden.

— Een flink standje kreeg de moeder, die haar anderhalfjarig zoontje van de wacht kwam halen. Het schaapje was huilend op Dakota gevonden en door een barmhartig man aan de wacht gebracht. Door middel van Radio Kelkboom werd de moeder opgespoord.

— Aangifte werd gedaan van het verliezen van een armbandhorloge en een lot van de landsloterij.

— Gevonden werd een zwarte portemonnaie met inhoud.

— Een flinke botsing vond plaats in de Kerkstraat, hoek Arendstraat. Twee personenauto's kusten elkaar, waardoor een schade van meer dan duizend gulden werd aangericht. Een der bestuurders klaagde over inwendige pijnen. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

SANTA PAULA vrijdag op Aruba

Oranjestad. — Van de firma Eman Trading Co., agente van de Grace Line vernemen wij, dat de Santa Paula vrijdagmorgen in de haven wordt verwacht. Aan boord bevinden zich 195 passagiers.

BEN GOERION vol wantrouwen tegenover Britse politiek in Midden-Oosten

Jeruzalem. — Israël heeft Engeland en de V.S. doen weten, dat de vluchten met troepen en voorraden naar Jordanië via het Israëlische luchtruim onmiddellijk stopgezet moeten worden, zo is van gezaghebbende zijde vernomen.

Men voegde eraan toe dat beide landen Israel zondag verlof hadden gevraagd de vluchten voort te zetten. Israel had echter toestemming hiervoor geweigerd en geeist dat de vluchten worden voortgezet.

In diplomatieke kringen in Jeruzalem verklaarde men, dat Israel met zijn weigering beoogt duidelijk te laten uitkomen dat het nu een onafhankelijke politiek volgt.

Premier Ben Goerion zou in de afgelopen dagen tot de ontdekking zijn gekomen, dat men het als vanzelfsprekend beschouwt, dat hij als „Stille Vennoot" deelneemt aan een onderneming, waarover men hem niet geraadpleegd heeft. Het zou volgens hem wel eens zo kunnen zijn dat men verwacht, dat hij uiteindelijk de rekening betaalt, als het waagstuk mocht mislukken.

Ben Goerion zou vol wantrouwen staan tegenover de Britse politiek in het Midden-Oosten.

In diplomatieke kringen was de mening toegedaan dat Ben Goerions geloof in een nieuwe politiek van het Westen, die zou leiden tot het in toom houden van Nasser, en zijn verwachting dat Israel in vertrouwen zou worden genomen inzake de doelstellingen van de Westelijke mogendheden, hem aanvankelijk hadden doen besluiten de vluchten over Israels grondgebied toe te staan.

Ben Goerion zou nog steeds bereid zijn met de Westelijke mogendheden samen te werken bij de opstelling van een nieuwe politiek voor het Midden-Oosten, maar niet langer genegen zijn Israels steun als iets vanzelfsprekends te laten beschouwen.

Ben Goerion heeft over een en ander van gedachten gewisseld met de Britse en Amerikaanse ambassadeur in Israel.

V.S. en ITALIE zijn het eens over het Midden-Oosten

Washington. — De V.S. en Italie zijn het fundamenteel eens in hun beoordeling van de jongste gebeurtenissen in het Midden-Oosten, zo wordt gezegd in een gemeenschappelijk communique dat na afloop van het overleg tussen premier Amintore Fanfani van Italie en Amerikaanse leiders te Washington is uitgegeven.

President Eisenhower en de minister van buitenlandse zaken, Dulles, gaven uiting aan hun volledige rekenning van de bijdrage die Italie levert tot de ontwikkeling van een nauwer politiek en economisch samengaan tussen de landen van Europa ter verbetering van het welzijn van hun volkeren. —

ISRAEL vastbesloten zijn onschendbaarheid te verdedigen

Jeruzalem. — „Het belangrijkste probleem van Israël is zijn veiligheid te versterken", zo heeft premier Ben Goerion tijdens een bijeenkomst van het uitvoerend Joods orgaan, het bestuursorgaan van de wereldzionistische organisatie, verklaard.

„Wij hebben behoefte aan nieuwe immigranten", aldus Ben-Goerion, en wij hebben hieraan onmiddellijke behoefte.

Vervolgens weidde Ben-Goerion uit over de recente gebeurtenissen in het Midden-Oosten en de conclusies, die de Israëlische regering hieruit moet trekken, wat betreft het bestendigen van de territoriale onschendbaarheid van Israël. De regering, aldus Ben-Goerion tot besluit van zijn rede, zal alles doen om de kracht van het leger te verhogen en deszelfs uitrusting te moderniseren.

De P.S.V. en het Statuut

Paramaribo. — Op een vergadering van de (katholieke) progressieve Surinaamse Volkspartij jongstleden zondag heeft de fractievoorzitter, mr. Coen Ooft, gezegd, dat de Surinaamse regering zich niet zal inlaten in de interne aangelegenheden tussen Nederland en de Nederlandse Antillen. Het statuut wordt in Suriname niet uitgelegd naar de letter, maar naar de geest. Deze nieuwe Surinaamse regering zal ervoor zorgen, dat de goede verstandhouding met Nederland zal blijven bestaan. Nederland heeft buitendien het vertrouwen, dat wij in haar stellen, nooit beschaamd, aldus de heer Ooft.

Volgende week eerste Amerik. maan-satelliet lanceerpoging?

Washington. — Het hoofd van de afdeling voor raketten van de maan van het Amerikaanse ministerie van defensie, dr Johnson, heeft te Washington tot een verslaggever gezegd, dat volgende week misschien de eerste poging zal worden gedaan een satelliet om de maan te doen wentelen.

Het ministerie hoopt deze week het tijdstip van de lancering vast te stellen en dit zal niet meer dan ongeveer vijf dagen voor de proef geschieden, zo zeide Johnson.

Het is niet de bedoeling de maan te raken, maar de kunstmaan er om heen te doen cirkelen en foto's te maken van de zijde van de maan, die altijd van de aarde is afgewend.

De raket, waarmede de poging zal worden ondernomen, bestaat uit een Thor en twee trappen van de Vanguard-raket. De derde trap zal krachtiger zijn dan het overeenkomstige deel van de tot dusver gebruikte Vanguard-raketten.

Johnson zeide, dat zes minuten na het lanceren bekend moet zijn of de drie trappen goed hebben gewerkt. Binnen anderhalf uur kan worden vastgesteld of de raket in haar koers is. Maar het zal twee-en-een-halve dag duren alvorens de raket de maan bereikt, indien hij zover komt.

Hij zeide zeer tevreden te zullen zijn, indien de kunstmaan de maan tot op 32.000 of 48.000 km. zal naderen.

De ontsnappingssnelheid — de snelheid nodig om de aantrekkingskracht van de aarde te overwinnen, is ongeveer 40.000 kilometer per uur, aldus Johnson.

Conclusie van conferentie te SPA:

ONGELUKKEN voornaamste oorzaak van sterfgevallen onder kinderen in V.S. en EUROPA

Spa. — Ongelukken vormen de voornaamste oorzaak van sterfgevallen onder kinderen in de Verenigde Staten en Europa, aldus is de konklusie van een conferentie over het voorkomen van ongelukken, die onder auspiciën van de wereldgezondheidsorganisatie te Spa is gehouden.

Men meende dat men de kinderen niet op overdreven wijze moet beschermen tegen ongelukken dat hun gaandeweg geleerd moet worden hoe zich in gevaarlijke situaties te gedragen en met gevaarlijke voorwerpen om te gaan. Voor heel jonge kinderen is volledige bescherming wel noodzakelijk. Ook moeten gevaren, die nodeloos schade veroorzaken, uit de weg geruimd worden. In Europa komen meer kinderen van ouder dan een jaar om met leven door ongelukken dan door TBC, kinderverlamming, Kanker of enige andere ziekte. In Nederland, Zweden en Zwitserland wordt ongeveer een op de drie sterfgevallen onder kinderen van een tot vier jaar door een ongeluk veroorzaakt, in Duitsland, Zweden en de Verenigde Staten meer dan de helft onder jonge mannen van 15 tot 19 jaar. In Nederland, Frankrijk en Scandinavie komen bijzonder veel verdrinkingsgevallen voor. In Frankrijk, Belgie, Denemarken en Zweden komt het vaak voor dat kinderen stikken, doordat zij al spelende een plastieken zak over het hoofd hebben getrokken, aldus is uit statistieken gebleken. —

STATENVERKIEZING

Ter voldoening aan het bepaalde bij artikel 29 van het Kiesreglement Staten wordt hierbij ter openbare kennis gebracht dat het hoofdstembureau in de kieskring Aruba en dat in de kieskring Curaçao in voor de kiezers toegankelijke zittingen de ingeleverde kandidatenlijsten zullen nummeren in de volgorde door het lot aangewezen en aan ieder van deze lijsten een kleur zullen toekennen; deze openbare zittingen zullen worden gehouden:

in de kieskring Aruba, ten bestuurskantore, Lloyd G. Smith boulevard op woensdag 6 augustus om 9.00 uur des voormiddags;

in de kieskring Curaçao, ten kantore van het bevolkingsregister, Pietermaai 23 op donderdag 7 augustus om 9.00 uur des voormiddags.

Curaçao, 5 augustus 1958

Namens de voorzitters van de hoofdstembureaux
in de kieskringen Aruba en Curaçao
Het Hoofd van de afd. B.S., B. & V.

A. L. HOLLANDER

Belastingverhoging in Frankrijk?

Parijs. — Om een verdere stijging van het Franse begrotingstekort, dat voor het lopende jaar wordt geschat op 600 miljard frank, te voorkomen, zullen de belastingen, naar in ingelichte kring te Parijs wordt vernomen, met 45 à 75 miljard frank moeten worden verhoogd. Dit hogere bedrag zal in de tweede helft van 1958 moeten worden opgebracht. De regering zal de hogere ontvangsten, die zij niet kan ontberen, trachten te vinden door een verhoging van de benzineprijs en door verhoging van de registratierechten en van de vennootschapsbelasting, zo mede door een speciale belasting op uiterlijke tekenen van rijkdom. Ook zullen offers worden gevraagd aan de landbouwers en de industriëlen. Wat de prijzen van industrieprodukten betreft wordt overigens vernomen, dat in bepaalde sektoren prijsdalingen van 2 à 6 procent zijn bereikt. Deze prijsdalingen komen hoofdzakelijk voor bij verbruiksgoederen.

Karlsburg. — In de ouderdom van 96 jaar is te Karlsburg bij Wenen generaal Kasimir Von Luetgendorff, de laatste generaal van het voormalige leger van de Oostenrijks-Hongaarse Monarchie, overleden.

Vakantieplan C.P.I.M.

Willemstad. — De stand na de zwemwedstrijden, die gisteren in het kader van het C.P.I.M.-vakantieplan werden gehouden, is thans als volgt:

Julianadorp .... **3.03 punten**
Emmastad .... **1.56 punten**

Vandaag worden de hockey-wedstrijden verspeeld.

NIEUWS IN HET KORT

New York. — De grootste ballon die men ooit heeft gebouwd — met een inhoud van ongeveer 190.000 kubieke meter — is dezer dagen boven Crosby in de Amerikaanse staat Minnesota ontploft, toen hij op twaalf km hoogte door een snelle luchtstroom werd gegrepen. De ballon was door de Amerikaanse luchtmacht opgelaten in een poging om een hoogterecord — omstreeks veertig km — te vestigen.

—:—

Parijs. — Statistieken hebben aangetoond dat er bij grote verkeersintensiteit elk uur twee Franse om het leven komen en vijf blijvend invalide worden tengevolge van verkeersongevallen. Dit heeft de Franse autoriteiten er toe gebracht om de tot dusver grootste campagne voor verkeersveiligheid te beginnen met het oog op de grote vakantie-uittocht in augustus.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Oton, Sai en Natasto de „batacazos" van zondag

8 cuadros met de 6 winnende paarden en 306 met vijf

De enthousiasten van het miljoenenspel, die hun cuadros met de vermelde favorieten hadden opgesteld, moesten met lede ogen toezien, hoe deze favorieten tegen hun minder geklasseerde broeders zondagmiddag ten onder gingen. Oligarca, New Deal en Cheque waren de enige favorieten, die hun kleuren hoog hielden. De uitslag van deze cinco-y-seis-races was zo, dat er slechts 8 cuadros met de zes winnende paarden waren, die elk 117.580,75 bolivars vertegenwoordigen. Het bedrag van 2.049,30 bolivars zijn de 306 cuadros met 5 paarden waard. Het totale bedrag bedroeg 2.488.482 bolivars.

OLIGARCA met jockey Gustavo Avila, die voor de vierde maal op de racetrack van Venezuela verscheen, verdedigde zijn favorieten-kleuren met veel élan en won dan met alle „franjes" de primera valida. Deze eerste race begon met Tonigland als de peleton-draver. Het behield deze positie niet, aangezien Oligarca op de 800 meter de leiding van hem overnam en deze tot de eindstreep behield. Tweede werd Morocco; derde en vierde waren Potasio en Maño.

Een zeer grote verrassing was het toen **OTON** met jockey Manuel Camacaro de segunda valida won. Het is deze draver eindelijk na zes maanden gelukt met een viktorie te gaan strijken. Deze tweede race begon met Tragada als de koploper, die tot 25 meter voor de eindstreep deze positie behield. Oton, die in de gehele race de koplöper op de hielen zat, zag zijn kans schoon aan de „homestrech", waarvan hij profiteerde en Tragada voorbijschoot om hem met een halslengte-verschil te kloppen. Eclair, die de grote favoriet voor deze race was, kon het wegens het te zware handicap niet bolwerken en werd nr 4. Vierde was Alcaide.

Cunaviche, die wij als onze „fija" in de tercera valida kozen, werd uit deze race teruggetrokken. Guarapo, die in zijn plaats geschoven werd, heeft onze kleuren als „fija" niet kunnen hooghouden, aangezien **SAI** met jockey Felix Garcia hem aan de eindspurt versloeg. Guarapo, die in deze race direkt na de start de leiding op zich nam, werd aan de „recta final" moe en moest toezien hoe Sai hem de viktorie ontnam. Met vijf paardenlengte-verschil werd Guarapo nr 2. Derde en vierde waren Rabbit en Chacaré.

NEW DEAL met jockey Felix Sabina Perez, die vanaf de start op de hielen van Duilio en Aureo zat, en die zijn energie niet verspilde, kon zijn favorieten-kleuren nog bijtijds hoog houden, om aan de eindspurt deze dravers met een kopverschil te verslaan. Tweede werd Duilio; derde Aureo en vierde Anquille, Magare, Grandtully, Pantruca en Machango, waarop vele cinco-y-seis-spelers vertrouwd hadden, hebben teleurgesteld.

NATASTO met jockey R. Montoya, de derde „batacazo" van de middag, zag kans in de quinta valida favorieten zoals Sesen en Royal Fox kansloos te kloppen. Sesen zag kans direkt na de start in deze vijfde race een vier paardenlengte-verschil op zijn rivalen te behalen. Het behield deze positie 300 meter voor de finishlijn, waar Natasto de leiding van hem overnam en waar laatstgenoemde draver met gemak de vijfde race won. Impagable werd tweede; Sesen derde en vierde Lavender Bag.

CHEQUE met jockey Ignacio Ferrer, zag kans dit paard toch met een handicap van 57 kg. over de eindstreep te jagen. Het is aan deze draver eindelijk gelukt met zijn eerste viktorie in Venezuela te gaan strijken. El Fakir, die tot de „recta final" als de eerste fungeerde, moest plaats maken voor Cheque aan de eindspurt, aangezien laatstgenoemde draver met al zijn 57 kg in een betere conditie verkeerde. De tweede plaats ging naar El Fakir; derde werd Chaparro en vierde San Clemente.

Een opname van het Surinaamse basketball-team C.L.D., dat hedenavond tegen een Curaçaose B-selektie uitkomt. Staand (v.l.n.r.): André Kamperveen (coach-trainer, die wegens omstandigheden de reis niet kon meemaken), Lenny Vasconcellos (voorzitter), Henk Chin A Sen (captain), Herman van Eyck (beschermheer, manager). Zittend: Rudi van Eyck, Jules Hijlaard, Iwan Sibilo, Orlando Gonzalves, Arnie Breeveld, Celcius Beudeker, Wim Petricie, Rudi van Bosse. De speler Iwan Sibilo arriveert woensdag. Ter voorkoming van misverstand verklaren wij nadrukkelijk, dat C.L.D. geen semi-kampioen. doch Surinaams kampioen 1958 is.

De landing van Amerikaanse troepen in LIBANON

Washington. — Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft medegedeeld, dat de troepen die de laatste tijd in Libanon aan land zijn gezet deel uitmaken van de strijdmacht die van meet af aan voor Libanon was bestemd. Een deel van deze strijdmacht was per vliegtuig aangevoerd. Een ander deel, dat per schip vervoerd werd, was nu pas aan land gezet, aldus de woordvoerder.

Mr. Helders naar Wereldtentoonstelling

Den Haag. — De minister van zaken van overzee, mr. G. Ph. Helders, zal op uitnodiging van de Belgische minister van koloniën woensdag een bezoek brengen aan de Expo, voornamelijk ter bezichtiging van de tentoonstelling van de Kongo en Ruanda Urundi. De minister zal vergezeld worden door de secretaris-generaal van het ministerie, de heer Krijger.

—:—

Pasadena. — De Japanse prof. Komei Nakajama van de Sjiba-universiteit heeft op een conferentie in Pasadena (Californië) verklaard, dat de uitgesproken stijging van het aantal gevallen van leukemie in zijn land een gevolg is van radio-actieve afvalstoffen van Russische en Amerikaanse kernproeven.

—:—

Londen. — De Londense Heinz Company is aan veroordeling wegens het verkopen van een blikje Bouillon waarin een loden kogeltje, zat, ontkomen, omdat aangetoond werd dat het kogeltje, al hoorde het niet in het blikje thuis, van zuiver lood was en dus niet schadelijk voor de gezondheid. De vraag is nu alleen nog: hoe is dat kogeltje in de Bouillon gekomen?

Uit de Nederlandse voetbalwereld

Nabeschouwingen over CURACAO-NEDERLAND (beneden 23 jaar)

Fortuna „sparring-partner" van nationaal ZWITSERSE ELFTAL

Hoewel het nooit de gewoonte is om in deze rubriek het plaatselijke voetbal te bespreken, willen wij ditmaal en wel vanwege het verblijf van het Nederlandse Jeugdteam, hierop een uitzondering maken. In een week tijd hebben wij dit Nederlandse Jeugdteam hier tweemaal aan het werk gezien en de zware omstandigheden in aanmerking nemende, hebben zij hier op de ware voetbalkenners een zeer goede indruk achter gelaten.

Want om in één week tijd, na een lange en vermoeiende vliegtocht, op een hard terrein en in een voor de Europese Nederlanders zeer warm klimaat te spelen en dan nog beide malen een zege in de wacht te slepen, dat mag toch zeker wel een mooi en verheugend resultaat genoemd worden. Beide wedstrijden waren het aanzien volkomen waard en dat tegen het eind het wat slapper ging, worden in de Nederlandse gelederen, ach, dat is best te begrijpen, want wij moeten ook nog niet vergeten, dat in de afgelopen week ook nog „even" naar Suriname gevlogen moest worden om aldaar — gelukkig bij avond, hetgeen voor de gasten bijzonder prettig was — ook nog een wedstrijd te spreken.

Elek Schwartz kan en mag tevreden zijn over zijn pupillen!

Hoewel er misschien velen zijn, die iets meer van de Nederlandse Jeugd-ploeg hadden verwacht, het is toch wel duidelijk gebleken, dat het voetbalpeil in Nederland een stijgende lijn vertoont. Men kon goed zien, dat deze jongens een zeer goede technische ondergrond hebben en men kon regelmatig van mooie staaltjes individueel voetbal genieten, terwijl ook dikwijls het samenspel zeer goed te noemen was. Spelers als Schilder (Sparta), Kraay (DOS), Kruiver (PSV) om er maar enkelen te noemen, gaven toch wel dikwijls een gave partij voetbal te zien. **Een van de allerbeste spelers vonden wij de Sparta-spil Schilder. Deze lange knaap beheerste toch wel op bijzonder goede wijze het gehele middenveld, het ene kostbare foutje uit de eerste wedstrijd wordt hem heus wel vergeven.** Zijn koptechniek is uitstekend en zijn wijze van opstellen geeft blijk van goede technische scholing en kennis. Ook de beide Stormvogel-spelers, Groot en Janssen, kunnen op een suksesvolle reis terugzien, terwijl keeper Van Dijk, de Sparta-goalie, een betrouwbare indruk maakte, hoewel hij wel eens ver uit zijn doel kwam. Moulijn heeft in beide wedstrijden niet gemakkelijk gehad, hetgeen een kompliment betekent voor onze Curaçaose achterhoede!

Een zeer prettige verrassing was het Curaçaose Jeugdelftal! **Trainer Confessor alle lof en eer,** want hij is tenslotte degene, die in een betrekkelijk korte tijd een verantwoord elftal heeft weten samen te stellen. Het ontbreekt het team alleen nog aan een paar goede schutters, maar de snelheid en uithoudingsvermogen waren bij het Curaçaose team bewonderenswaardig, terwijl vooral in de tweede wedstrijd technisch zeer goed werd gespeeld. **Dit elftal houdt grote beloften in voor de toekomst.** Onder de deskundige leiding van trainer Confessor kan dit elftal in de toekomst tot heel goede resultaten komen. Dat is het verheugende resultaat van deze wedstrijden.

Het is dus een mooi en interessant voetbalfestijn geweest. De belangstelling, vooral tijdens de eerste wedstrijd, was bijzonder goed te noemen. De leiding van beide wedstrijden was eveneens in deskundige handen en het was ons een genoegen ook de zo bekende internationale scheidsrechter Leo Horn aan het werk te zien. Horn heeft al heel wat wedstrijden gefloten, waaronder wereld-top-wedstrijden, zoals in Wembley-Stadion te Londen ENGELAND — HONGARIJE. En wanneer men je voor zo'n wedstrijd als scheidsrechter aanwijst, nu, dan moet je toch wel tot de beste onder de besten behoren!

Dat het Nederlandse voetbal ook in het buitenland weer in aanzien begint te komen, blijkt wel duidelijk uit de bijzonder eervolle uitnodiging, welke FORTUNA '54 heeft ontvangen. De ploeg uit Geleen zal op 4 september op een nog nader aan te duiden plaats als sparring-partner optreden voor...... het Zwitserse nationale elftal.

Deze eervolle uitnodiging heeft Fortuna '54 voornamelijk te danken aan het prachtige resultaat, dat de FORTUNA-ploeg vorig jaar wist te behalen als sparring-partner van het Belgische nationale team, namelijk een 3—1 zege. Fortuna '54 heeft weer een heel stel extra-ontmoetingen op het programma staan: 17 augustus: tegen Standard Luik, 4 september: tegen het Zwitserse nationale elftal, 9 september: tegen Allemania Aken), etc., etc. Er is dus wel weer werk aan de winkel voor de ploeg van Joosten, die enkele zeer goede versterkingen heeft gekregen en ernstige plannen schijnt te koesteren om nu dit seizoen eens te bekronen met het behalen van de Landstitel, wij zullen maar afwachten!

In V.N.-kringen wordt gezocht naar mogelijkheid om JORDANIE te neutraliseren

New York. — Van welingelichte zijde is vernomen, dat in diplomatieke kringen der V.N. wordt gezocht naar een mogelijkheid om Jordanie te neutraliseren. Aan het overleg neemt secretaris-generaal Hammarskjoeld deel.

Het geschikste instrument voor een eventuele neutralisatie waarover de Verenigde Naties beschikken is de internationale politiemacht. Deze bewaakt echter al de Israelisch-Egyptische grens te Gaza en de veiligheidsraad heeft reeds geweigerd een tweede politiemacht te vormen om de Libanese grenzen te bewaken.

Niettemin zijn vele landen van de V.N., waaronder Canada en Noorwegen en Hammarskjoeld zelf, voorstanders van de oprichting van een internationale permanente politiemacht, waarvan delen naar gevoelige punten gezonden zouden kunnen worden ingeval van een crisis.

Wat het politieke aspect van een neutralisatie van Jordanie aangaat, is gedacht aan de mogelijkheid om Jordanie onder een soort beheer van de V.N. te stellen of onder een soort waarborg van de Verenigde Naties waaraan de belanghebbende mogendheden hun goedkeuring hebben gehecht, aldus is in doorgaans welingelichte kringen gezegd. —

—:—

Kaapstad. — De Zuidafrikaanse minister van binnenlandse zaken, Donges, heeft persoonlijk een vijfhonderdtal Nederlandse en Duitse immigranten, die met de Zuiderkruis in Kaapstad aankwamen, verwelkomd.

SPORTBERICHTEN

Milaan. — De Daviscupwedstrijd Italië — Groot Brittannië (finale Europese zone) te Milaan, heeft Italië met 4-1 gewonnen. Italië zal nu uitkomen tegen de Philippijnen, winnaar de Aziatische zone.

Vichy. — In de finalepoule van het tennistournooi om de Galeabeker heeft Duitsland met 5-0 van Roemenië gewonnen en zegevierde Spanje met 4-1 over Italië.

—:—

Rome. — Naar verluidt zou Fausto Coppi, een der meest legendarische renners van Italië, de opvolger worden van Alfredo Binda als leider van de Italiaanse Tour de France-ploeg. Coppi won de Tour in 1949 en 1952.

—:—

Lausanne. — Bij een ongeluk met een sportvliegtuig dat op de Bois-Soleil kliniek terechtkwam heeft Gaston Muellegg, president van de internationale roeifederatie en een internationaal bekende sportfiguur het leven verloren. Hij was 68 jaar.

Dezer dagen treedt in het West-End-theater de uit Santo Domingo afkomstige cabaret-dansgroep Mary Duran, Reina Perez en Remy Montes op. Op bovenstaande foto ziet men de Afro-vertolkster Mary Duran.

De bevoegdheden van de Franse president volgens nieuwe grondwet

Parijs. — De Franse bladen leggen de nadruk op de grotere bevoegdheden die de president in de voorgestelde nieuwe Franse grondwet worden verleend.

Volgens de „Parijs-Presse" zijn deze bevoegdheden niet groter dan die van de Amerikaanse president, „met dit verschil dat het Amerikaanse congres over een groter vermogen tot wilsuiting beschikt dan aan de toekomstige Franse volksvertegenwoordiging wordt toegekend.

De France Soir meent dat de toekomstige Franse president „in tegenstelling tot de Engelse koning zal niet regeren, doch besturen.

De ontploffing in Brazilië eiste geen slachtoffers

Rio de Janeiro. — Na de ontploffing van een munitiedepot bij Rio de Janeiro op vrijdag j.l., welke gelukkig geen slachtoffers eiste, heeft de Braziliaanse politie nog steeds de zorg over een 350 tal kinderen, die in de paniek van hun ouders, gescheiden werden en nog niet terecht gebracht konden worden.

Slechts vier mensen raakten door de ontploffing gewond, maar in twee noodziekenhuizen moesten ruim honderd mensen voor zenuwtoevallen behandeld worden.

C. L. D. OP CURACAO

Surinaams basketball-team hedenavond tegen CURACAOSE B-SELECTIE

Willemstad. — Een groot aantal belangstellenden, waaronder zeer vele Surinamers, waren gisteravond naar de Albert Plesmanluchthaven getrokken om de excursiegangers uit Suriname te begroeten, doch voornamelijk om de spelers van het basketball-team C.L.D. welkom te heten.

Omstreeks kwart over acht streek het vliegtuig uit Suriname neer.

Het vervullen van de formaliteiten bij douane- en vreemdelingendienst nam deze keer veel tijd in beslag. Eindelijk kwamen dan toch de C.L.D.-ers, naar buiten, keurig in donkere broek en jacket gekleed Hartelijk was de begroeting, die hierna volgde door vrienden en bekenden.

Nadat de basketballers naar hun diverse verblijfplaatsen waren gebracht, verzamelde men zich in het J.P.F. clubgebouw, waar tot laat een gezellig samenzijn volgde.

Zoals wij reeds gisteren vermeldden, zijn enkele van deze spelers hier bekend, daar zij reeds eerder op Antilliaanse bodem speelden.

Van de nieuwkomers is de rustige, lange Wim Petricie ongetwijfeld de meest interessante figuur.

In de plaats van Wim Wildeman, die ziek werd, kwam Rudi Bossé mede, die aldus op fortuinlijke wijze zijn derde C.L.D.-trip naar de Nederlandse Antillen meemaakt.

Hedenavond tegen Curaçaose selectie.

Hedenavond om acht uur speelt C.L.D. zijn eerste wedstrijd tegen een Curaçaose B-selektie. Een ontmoeting, die wij met een gerust hart het Curaçaose sportpubliek kunnen aanbevelen.

Van de op programma staande wedstrijden worden de ontmoetingen tegen de Curaçaose B-selektie, doch vooral die tegen Lightning met bizondere spanning tegemoet gezien.

In elk geval kunnen reeds vanavond captain Henk Chin A Sen en zijn mannen op het J.P.F.-sportveld in aktie worden gezien.

Gemeenschappelijk verklaring

(Vervolg van pag. 1)

de wetgeving inzake arbeidsgeschillen, teneinde te geraken tot een rustig en stabiel arbeidsklimaat en ter verzekering van een duurzame arbeidsvrede.

17. Maatregelen ter voorkoming van werkloosheid.

18. Oplossing van het woningvraagstuk, o.a. door het stimuleren van zelfbouw van huizen en van volkswoningbouw, en door opruiming van krotten en bevordering van bodemhygiëne.

19. Doortastende uitvoering van de welvaartsplannen voor de Bovenwinden en voor Bonaire, mede ter bevordering van de financiële zelfstandigheid van deze eilandgebieden.

Daar het vigerende Kiesreglement het verbinden van afzonderlijke lijsten niet toelaat, zal de hiervoor bedoelde samenwerking geëffectueerd worden doordat de N.V.P. en de C.O.P. met een gemeenschappelijke lijst aan de verkiezingen deelnemen.

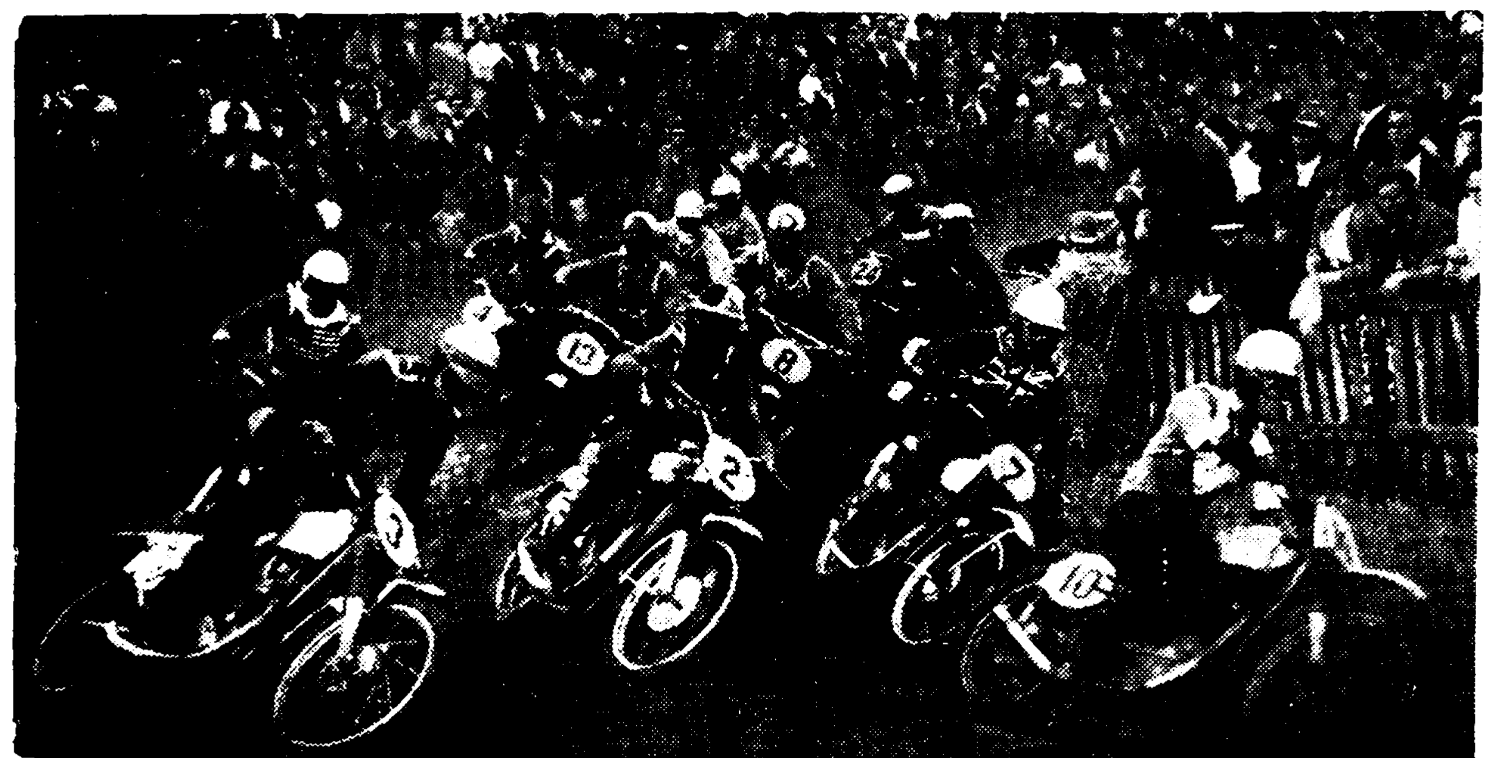
Het systeem van het grootste gemiddelde bij de zgn. restzetelverdeling werkt ten gunste van de gecombineerde lijst.

Overeengekomen werd:

a. De gemeenschappelijke lijst zal in onderling overleg worden samengesteld.

b. De vervanging van de gekozen Statenleden geschiedt zodanig, dat het aantal gekozen leden van iedere partij in de Staten wordt gehandhaafd.

c De partijen blijven geheel zelfstandige organisaties, voeren hun eigen propaganda, en bevelen hun eigen candidaten aan.

Te St. Anthonis werd de grote prijs van Nederland „Motorcross" verreden. Foto: de eerste manche van de 500 cc.-klasse in een van de bochten. Winnaar werd nr 7, de Engelsman John Draper.